

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 30

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 9 de maig del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I.- Jurament o promesa de la nova diputada.** 1234
- II.- PREGUNTES:**
- 1) RGE núm. 2002/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conservació del nostre patrimoni històric. (**Decaiguda**) 1234
- 2) RGE núm. 2000/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost econòmic de l'aplicació de les Directrius d'Ordenació Territorial. 1235
- 3) RGE núm. 2001/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a indicadors de sostenibilitat i aplicació de les Directrius d'Ordenació Territorial. 1235
- 4) RGE núm. 1997/00, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de les obres d'execució de la carretera Maó-Fornells. 1236
- 5) RGE núm. 2003/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres sense llicència a la futura seu de la Conselleria de Benestar Social. 1237
-
-

- 6) RGE núm. 1996/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa pilot contra la conflictivitat juvenil. 1238
- 7) RGE núm. 1999/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reconversió de l'Espai Mallorca en Espai Illes Balears. 1239
- 8) RGE núm. 1998/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens en relació al tema de l'ecotaxa. 1240
- 9) RGE núm. 1908/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a disculpes per part de Fires i Congressos SA. 1242
- 10) RGE núm. 1909/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a realització de fires per part de Fires i Congressos SA. 1243
- 11) RGE núm. 1995/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del Molt Hble. President de la CAIB per evitar pràctiques perverses de la gestió pública. 1244

III.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 1186/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transformació de sòl rústic per a ús residencial. 1246

IV.- Proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre possibles irregularitats en l'adquisició pel Govern de les Illes Balears de les finques d'Albarca i Es Verger. (Escrit RGE núm. 1780/00, presentat pel Grup Parlamentari Popular).

1255

EL SR. PRESIDENT:

(Aplaudiments)

Senyores i senyors diputats, demanem -abans de tot- disculpes per aquest petit retard inusual degut al fet que la Mesa estava en sessió i l'hem acabada a les 11 en punt amb motiu de la redacció d'un comunicat que posteriorment posarem en el seu coneixement.

I.- Jurament o promesa de la nova diputada.

El punt primer de l'ordre del dia és el jurament o promesa de la nova diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer. Si la Sra. Castillo i Ferrer vol venir...

D'acord amb l'establert a l'article 7 del Reglament de la Cambra procedeix que la nova diputada presti la seva promesa o jurament d'acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Honorable senyora, jurau o prometeu per la vostra consciència i pel vostre honor de complir fidelment les obligacions del càrrec de diputat del Parlament de les Illes Balears, amb lleialtat al Rei, de guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, això com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

(Intervenció innoïble)

Moltes gràcies.

II.1) Pregunta RGE núm. 2002/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conservació del nostre patrimoni històric.

Havent pres possessió la nova diputada, passam al segon punt, que avui és el torn habitual de preguntes. La primera, la 2002, és la relativa a conservació del nostre patrimoni històric, que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sr. Presidente, es para pedir disculpas en su nombre pero una cuestión urgente le ha impedido estar aquí a tiempo para formular la pregunta. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. En conseqüència la pregunta queda decaiguda.

II.2) Pregunta RGE núm. 2000/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost econòmic de l'aplicació de les Directrius d'Ordenació Territorial.

La segona és la pregunta 2000, registre d'entrada 2000, relativa a cost econòmics de l'aplicació de les Directrius d'Ordenació Territorial, que formula l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, la qüestió que plantejam al Govern és en relació al seu respecte a la Llei 6/99, de Directrius d'Ordenació Territorial i, en concret, a l'addicional quarta, que mana que en un termini de tres mesos, que es van complir l'any passat, el 1999, el mes d'agost, quan pensa el Govern avaluar el cost i incorporar i preveure en els projectes de pressuposts generals de les Illes Balears els recursos anuals, propis o externs, necessàries per a la seva execució?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament la Llei de Directrius d'Ordenació Territorial preveu, a la transitòria, a la disposició addicional, però, preveu aquesta avaluació del cost, però segons les meves dades, aquesta és una feina que donava tres mesos de termini que, de fet, s'hauria d'haver complert el 18 de juliol, és a dir, abans de la constitució del nou govern. És un tema difícil, en el qual s'està treballant i en aquest moment no li puc dir més coses.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Huguet, vol intervenir?

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, i si em permet una llicència li diré que he recordat aquella propaganda que veim per la televisió que diu: "jirappaaa!".

(Rialles)

Tenc la impressió que ha passat tan ràpid sobre la resposta, Sr. Conseller, una resposta transcendental que, per l'amor de Déu...! És a dir, si creuen en les Directrius, si creuen en els objectius, si creuen en la rehabilitació, si creuen en la reconversió territorial hi ha d'haver pressuposts.

Qualcú l'ha assessorat malament. Açò no va entrar en vigor el mes de juliol, açò va entrar més envant (...), i en tot cas el que era absurd era que preparés o entregués les avaluacions del pressupost del 2000 el Govern anterior. Vostè diu tres mesos; d'acord, però saber el que han de gastar el 2000 per aconseguir els objectius de les Directrius, qui ho havia de fer, Sr. Conseller? És a dir, m'ha contestat curt i molt malament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, no discutirem de dates, però tres mesos, em sembla que les Directrius es van aprovar el mes d'abril i els tres mesos es complien el 18 de juliol, segons les meves dades. Però bé, dia més dia menys, l'evidència és que l'anterior govern ni va començar la feina quan tenia un termini de tres mesos per fer-la, és a dir, que li donam la mateixa importància que li donava l'anterior govern, i el que sí ens preocuparia és que açò afectés l'aplicabilitat d'aquesta llei, cosa que no és així, i per tant nosaltres continuam amb aquest treball. No afecta l'aplicabilitat de la Llei.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.3) Pregunta RGE núm. 2001/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a indicadors de sostenibilitat i aplicació de les Directrius d'Ordenació Territorial.

Passam a la següent pregunta, la tercera, 2001, relativa a indicadors de sostenibilitat i aplicació de les Directrius d'Ordenació Territorial, que formula l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Obres Públiques, és la següent addicional. Vostè sap que l'article 82 té previst que durant el tercer any de vigència de les Directrius el Govern ha de presentar la primera memòria per avaluar la seva bondat, o els seus objectius, o corregir aquelles qüestions que facin falta.

Per executar aquesta memòria, i amb la participació de les institucions i de la societat organitzada, fan falta uns indicadors de sostenibilitat. En va trobar amb un tamany reduït i amb un tamany més ampliat, és a dir, vam deixar els esborranys, ben igual que l'anterior, ho vam deixar embastat, preparat. Ha passat molt més del temps previst i encara no tenim idea de quina proposta té el Govern respecte d'aquests indicadors.

Em vol contestar, Sr. Conseller, què pensen fer, quan ho pensen fer? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament nosaltres també consideram molt important aquest punt, no tant pel fet de si assumim totalment les Directrius o no les assumim. Evidentment la de Directrius en aquest moment és una llei vigent i que s'ha de complir, i aquesta feina s'ha iniciat; simplement per un problema de tipus laboral, que la persona que feia aquesta feina va tenir problemes de tipus mèdic i ha demanat l'excedència, s'està desenvolupant aquesta feina i esper poder-la presentar en pròximes dates.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. És important que ho preparin el més aviat possible i que hi deixin participar les altres institucions i la societat.

Jo li recordaré la seva compareixença de dia 23 de setembre del 99, acabat d'estrenar el Govern, i quan parlava de les Directrius parlava del fet que havien de treure les excepcions, que havien de modificar no sé quines coses i, sobretot, deia: "Pensem que no s'ha de primar la gent que ha incomplert la normativa urbanística i territorial, que ha incomplert les Directrius". S'ho apliquin, vostè i el Govern de què forma part, s'ho apliquin, compleixin les Directrius.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS:

Sr. President. Sr. Diputat, ens aplicam el que ens hem d'aplicar, però evidentment som conscients i estam fent aquesta feina, i estam ben tranquils i li asseguro que aquesta feina pròximament estarà feta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.4) Pregunta RGE núm. 1997/00, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de les obres d'execució de la carretera Maó-Fornells.

Passam a la pregunta número 4, 1997, relativa a inici de les obres d'execució de la carretera Maó-Fornells, que formula l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, la pregunta és molt senzilla: Quan pensa el conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports que s'iniciaran les obres d'execució de la carretera Maó-Fornells?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, vostè sap que aquesta obra està inclosa dins el conveni amb Madrid, està a contractació, pendent que el ministeri contracti aquesta obra, i si s'ha retardat una mica, segons les meves informacions és degut al fet que amb la modificació de la Llei de contractes de les administracions públiques s'han hagut de fer unes modificacions al plec de condicions de clàusules administratives i sé que el ministeri ho està redactant i m'han assegurat que d'aquí a un mes o això podria estar preparada aquesta feina i publicada en el *Butlletí Oficial*.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Camps, vol intervenir?

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè no m'ho ha dit. Jo el que li record és que precisament ara fa un any el govern anterior va presentar el projecte d'execució precisament a Menorca, d'aquest tram, un tram amb gran valor ecològic i mediambiental, i que amb molta cura es varen tenir en compte totes les al·legacions de persones i entitats. Emperò després d'un any jo crec que no saber encara quan començaran aquestes obres és una manca absoluta d'inoperància.

Jo el que li demanaria és que vostè vagi a Madrid, empengui, faci el que vulgui, mogui papers, però per favor que es comenci d'una vegada aquesta obra que està a punt de començar-se i d'iniciar-se.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament record perfectament la presentació que va fer vostè, no sé en nom de què, a Menorca d'aquest projecte: en aquell moment no era president del consell ni era conseller d'Obres Públiques. Jo el vaig veure, a vostè, a la televisió explicant una espècies de projecte que no sabia molt bé què deia, però bé..., i en aquell moment estava molt menys avançat i vostès ja el venien com si fos una obra que anava a començar.

En aquest moment s'han fet totes les expropiacions i aquest projecte ara està pendent que el ministeri -i nosaltres hem continuat- faci aquest canvi, i si no s'ha contractat ja i no ha sortit en el *Butlletí Oficial de l'Estat* ha estat per aquesta modificació. Evidentment no és culpa nostra i tampoc culpa del ministeri, entenc jo.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.5) Pregunta RGE núm. 2003/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres sense llicència a la futura seu de la Conselleria de Benestar Social.

Passam a la cinquena pregunta, 2003, relativa a obres sense llicència a la futura seu de la Conselleria de Benestar Social, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, feim aquesta pregunta perquè quedi constància aquí de la darrera feta d'aquest govern. Resulta que el Govern balear ara es dedica a fer obres sense permís; resulta que aquest pacte de progrés, com tothom sap, fa poques coses, està aturat, i les poques coses que fa, miri per on, les fa malament. Les fa malament, Sra. Consellera de Benestar Social. Resulta que hi ha obres que es fan a l'antic edifici de l'ONCE, a la plaça Bisbe Berenguer de Palou, i que no tenen l'oportú permís de l'Ajuntament de Palma i, per això, l'Ajuntament de Cort ha hagut d'obrir un expedient urbanístic al Govern balear.

Crec que això és molt lleig, Sra. Consellera; que allà on ha de ser la futura seu, o la seu de la seva conselleria, es dediquin a fer les obres sense l'oportú permís urbanístic. Crec, des del Grup Popular, que el Govern balear, que ens parla tantes i tantes vegades aquí, en aquest parlament, i en distints llocs de mesures urbanístiques, que s'ha de fer això o això altre, el mínim que podria fer aquest govern és, quan fa una obra, tenir els permisos oportuns de l'administració corresponent. Queda molt lleig que vostè faci obra sense el permís que toca.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sra. Consellera de Benestar Social, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sra. Salom, em sap molt de greu que aquesta afirmació tant contundent sobre aquest govern i aquesta demostració claríssima que aquest govern no funciona és una argumentació que no té cap pes, i li ho explicaré.

És cert que si, tal com em fa la pregunta escrita, aquestes obres s'haguessin fet sense llicència, a mi em semblaria molt malament, però és que no és el cas. Pens que fa malament d'informar-se sobre la premsa i crec que fa bé, ara, de demanar la informació que l'obligarà a tornar enrere en les argumentacions que ha fet.

Miri, l'obra de la futura, de la ja Conselleria de Benestar Social no s'ha fet sense permís, li ho explicaré, li ho documentaré i l'informaré. Es va fer una sol·licitud d'obra menor dia 9 de desembre, que està aquí, i l'Ajuntament de Palma va contestar amb una concessió de llicència que diu: "Concedir llicència a Conselleria de Treball i Benestar Social -que abans era de Treball i Benestar Social- per realitzar les obres consistents en canviar paviment, canviar fusteria, pintar, demolició d'envà, etc., a la plaça Bisbe Berenguer de Palou, número 10", ja seu de la Conselleria de Benestar Social. És cert que es va iniciar una obra per a l'adequació de l'ascensor per a minusvàlids; quan es va començar aquesta incorporació d'un ascensor es varen demanar els pertinents permisos a Indústria; com que posar un ascensor per a minusvàlids obligava a ampliar el forat de l'ascensor, efectivament es va fer una suspensió d'obres, no un expedient, una suspensió d'obres que s'ha fet efectiva. De fet no són de molt bona qualitat, però li duc fotografies del forat de l'ascensor que està aturat; és a dir, hem complert aquesta suspensió de l'obra de l'ascensor i que està demostrat en aquesta fotografia que està aturada. Hem posat un tauló per evitar accidents; no sé si li semblarà malament que això es faci.

Per tant, jo crec que la informació està donada, hi ha un permís de llicència, que és aquí, hi ha una suspensió d'obra que s'ha fet efectiva, i hi ha un procés de tramitació de rectificació per poder continuar amb aquesta obra. No sé si necessitarà més informació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Salom, vol intervenir? Té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Està clar, Sra. Consellera, que vostè tenia permís per fer una cosa petita i en va fer una de grossa per a la qual no tenia permís, per fer això, i aposta li han hagut d'obrir un expedient per infracció urbanística, un

expedient urbanístic. Té permís per fer això i fa això altre. Això li sembla que és la manera d'actuar d'aquest govern, Sra. Consellera? S'ho facin mirar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sra. Consellera de Benestar Social.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Sra. Salom, jo crec que torna vostè a intentar dur les coses al seu terreny i ja li he contestat: hi ha un permís d'obra, d'obra menor, efectivament, hi ha una acta de suspensió d'un ascensor, i és una obra menor, hi ha una acta de suspensió, no un expedient, una acta de suspensió que s'ha complert i ja està, no hi ha res més a parlar.

Però li diré, que jo sí que li duré el tema on jo crec que és important dur-lo: per què es fa aquesta obra? Precisament per complir una normativa, una normativa que és la Llei d'accessibilitat, no només perquè pensam que s'han de complir les lleis, la Llei d'accessibilitat, i s'han de complir les normatives, sinó perquè estam convençuts que sense accessibilitat no hi ha integració. I qui és el responsable de fer complir aquesta llei d'accessibilitat?, l'Ajuntament de Palma. I qui és el responsable que els informes que es fan des de la comissió de seguiment d'aquesta llei no tinguin resposta, i no tinguin resposta perquè hi ha un caramull d'obres públiques i privades, que és competència de l'Ajuntament vigilar-les, que no compleixen la normativa d'accessibilitat? És més important per a vostès dur un suposat conflicte i una suposada incapacitat d'aquest govern que demanar a les administracions que compleixin el que sí és una llei d'obligat compliment, que és permetre que les persones amb discapacitats puguin accedir als llocs públics.

Això a la meva conselleria no passarà, perquè la meva conselleria, quan l'Ajuntament de Palma em doni permís per continuar l'obra del...

(Remor de veus i rialles)

... per continuar l'obra que s'ha aturat llavors hi podran accedir els discapacitats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

IL.6) Pregunta RGE núm. 1996/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa pilot contra la conflictivitat juvenil.

Passam a la sisena pregunta, 1996, relativa a programa pilot contra la conflictivitat juvenil, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, quins instituts d'educació secundària de Menorca, Eivissa i Formentera es veuran beneficiats pels programes pilot contra la conflictivitat juvenil que es posaran properament en marxa?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sra. Consellera de Benestar Social, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Vaja, la pregunta concreta de quins seran els instituts que es beneficiaran a Menorca i a Eivissa d'aquest projecte pilot, encara no estam en condicions de contestar-la, però sí que hi ha unes previsions. No estam en condicions perquè aquest projecte es posarà en marxa a partir d'un conveni signat entre la Conselleria d'Educació i la nostra conselleria, i a partir també d'un conveni que la Conselleria d'Educació té amb els consells insulars i amb els ajuntaments es determinarà quins seran aquells instituts que seran beneficiats per aquest programa.

Sí li puc dir que hi ha una previsió que siguin l'institut Pasqual Calbó de Menorca i l'institut Blanquerna d'Eivissa els que es beneficiïn d'aquest programa, però encara s'hi està treballant.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Marí Tur, té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, les seves paraules contradiuen les de la seva directora general, que ella sí que sap perfectament on es posaran aquests plans pilot contra la conflictivitat juvenil. Basta agafar la premsa de fer uns dies i llegir que la seva directora general diu que es posaran a vuit municipis de Mallorca, de Mallorca.

Generalment aquests plans pilot solen aportar algun benefici; és per això que ens hauria agradat que s'hagués fet una distribució més equitativa d'aquests plans pilot i s'hagués fet, per exemple, cinc instituts de Mallorca, un de Menorca, un d'Eivissa i un altre de Formentera, però no, a les declaracions que fa la seva directora general diu que es faran únicament a Mallorca; per tant, les illes petites queden excloses, i això ens recordar aquella senyora que anava a una carnisseria a comprar carn, demanava molles per a ella i per als fills comprava ossos per fer-los brou.

Gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Benestar Social, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Novament si s'informen sobre la premsa a vegades incorren en l'error d'estar mal informats. Per suposat jo no veng a aquest parlament sense tenir informació de la meva directora general, i aquesta és la informació de la meva directora general: el projecte preveu posar en marxa aquest programa a quatre municipis de Mallorca, a un municipi de Menorca i a un municipi d'Eivissa i Formentera, i aquesta és la informació que ve de la meva directora general i que jo li don en aquest plenari.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

II.7) Pregunta RGE núm. 1999/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reconversió de l'Espai Mallorca en Espai Illes Balears.

Passam a la setena pregunta, 1999, relativa a la reconversió de l'Espai Mallorca en Espai Illes Balears, que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. A una proposta del conseller de Cultura del Consell Insular de Menorca que va presentar en el Ple de l'octubre de l'any 99, s'instava el Govern balear a reconvertir l'Espai Mallorca en Espai Illes Balears. El Grup Popular va presentar una sèrie d'esmenes i finalment va sortir un text consensuat en el qual, com deim, s'instava el Govern de les Illes Balears perquè en coordinació amb els consells insulars s'impulsés la projecció exterior de la cultura i de l'art de totes les Illes. S'instava el Govern a establir negociacions amb el Consell de Mallorca per reconvertir de l'Espai Mallorca en Espai Illes Balears i que la gestió passés íntegrament a mans del Govern de les Illes Balears, i també s'instava al Consell Insular de Mallorca i al d'Eivissa a poder participar dins aquest projecte.

Nosaltres demanam en quina situació, en quina fase estan les negociacions per tal d'aconseguir aquest objectiu.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Educació i Cultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Gornés, el Govern de les Illes Balears, a través de la seva conselleria d'Educació i Cultura, fins i tot abans que es produís aquesta proposta vinguda de Menorca, a la quan amb posterioritat s'ha afegit una venguda del Consell d'Eivissa, havia plantejat al Consell de Mallorca quins comptes feia en relació a l'Espai Mallorca, i el Consell de Mallorca va manifestar que tenia voluntat de continuar fent la gestió de l'Espai Mallorca. L'Espai Mallorca va ser una de les creacions importants en matèria cultural que es varen fer els quatre anys anteriors, el Consell Insular de Mallorca la té en alta estima, es va fer subsidiàriament perquè el Govern balear d'aleshores no la volia fer, i per tant tenim una situació a la qual el Consell Insular de Mallorca està absolutament legitimat, em sembla a mi, per continuar tenint la gestió de l'Espai Mallorca, si és que la vol continuar mantenint de manera pròpia i sobirana.

Així i tot, jo crec que més enllà del nom hi ha l'evidència dels fets, i l'evidència dels fets és que l'Espai Mallorca és el lloc on més publicacions no tan sols de Mallorca, sinó de Menorca, d'Eivissa i Formentera es poden trobar. Jo dubt, fins i tot, que hi hagi fins i tot cap punt de venda a Menorca i a Eivissa i Formentera on hi hagi tanta quantitat de títols diferents de publicacions menorquines, eivissenques i formentereses i, a la vegada, l'Espai Mallorca també està obert a la possible acollida d'exposicions de Menorca i d'Eivissa.

En qualsevol cas, no és una decisió a prendre pel Govern, sinó que és una decisió a prendre per part del Consell de Mallorca, que és el titular de l'Espai Mallorca, que ho és amb ple dret i, per tant, el Govern l'únic que pot fer és col·laborar amb l'Espai Mallorca perquè a través d'aquesta col·laboració el conjunt de la cultura de les Illes Balears es pugui projectar cap a l'exterior. D'altra banda l'Espai Mallorca és una peça més de tot un engranatge bastant més complex de promoció exterior que el Govern ha posat en marxa, i dins aquest complex de promoció exterior hi ha un element que és l'Espai Mallorca que depèn del Consell de Mallorca però que hi està coordinat.

Per tant, jo crec que els consells insulars ho han d'entendre, han d'entendre i han de respectar el fet que el Consell de Mallorca vulgui mantenir la titularitat sobre l'Espai Mallorca perquè és una creació seva, i el que hem de fer és ésser pràctics i anar cap a la utilització de l'Espai Mallorca com a plataforma de promoció de tota la cultura de les Illes Balears, cosa en què el Consell de Mallorca consent perquè des del primer dia ja ho va fer, quan va crear l'Espai Mallorca.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no m'ha contestat. Nosaltres li demanàvem quines gestions havia fet amb el Consell Insular de Mallorca per tal d'aconseguir reconvertir l'Espai Mallorca en Espai Illes Balears. No m'ha contestat, nosaltres volíem saber amb qui s'ha reunit, en quin sentit han anat les converses i, sobretot, quin és el problema, perquè a mi em costa molt pensar que li l'oferiment del Govern de les Illes Balears és que el Govern finança i es fa càrrec de la gestió íntegra d'aquest espai a canvi de donar abast a totes les Illes, que el Consell Insular de Mallorca digui que no li interessa, llevar-se una despesa i continuar amb la mateixa política de projecció cultural que ha fet fins ara.

No negam la bondat d'aquesta iniciativa, molt bé, fan moltes activitats culturals, tenen una gran projecció, fan molt bona propaganda, però recorda vostè fa dos anys, quan el seu propi grup presentava mocions als diferents consells per tal de reconvertir aquest espai i que posaven el crit al cel perquè no es feia? Ara ha canviat la truita? Vostès tenen realment la voluntat de reconvertir aquest espai? Volen abastar totes les Illes per comptar amb un espai comú que pugui projectar realment la cultura de les Illes Balears fora de les nostres terres?

Nosaltres volíem saber els fets, quins són, en quines dates i amb qui, i quin és el problema bàsic, si ens ho pot dir, quin és el problema principal per tal que no es pugui aconseguir la reconversió d'aquest espai.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Vostè diu que no li he contestat. Jo crec que li he contestat claríssimament. Jo mateix vaig parlar amb els responsables de cultura del Consell de Mallorca i els vaig plantejar el tema; se suposa que ells varen donar una resposta en consonància amb el que era una decisió de l'equip de govern del Consell de Mallorca. Per tant, resposta la pregunta.

La segona qüestió, "no recorda vostè fa dos anys?", encara record una cosa una mica anterior, que és que a l'inici de l'anterior legislatura, des del primer dia, gairebé, jo particularment, i crec que hi havia consens amb els grups que aleshores estaven a l'oposició, vàrem demanar insistentment que el Govern assumís la tasca de la promoció exterior de la cultura de les Illes Balears, i el Govern del PP dels quatre anys anteriors no va voler assumir això, i aleshores hi va haver un consell insular que va creure que ho havia de fer per iniciativa pròpia davant l'absentisme del Govern de les Illes Balears, i així ho va fer el Consell de Mallorca.

El Govern no ha de tenir cap voluntat ni una, en relació a l'Espai Mallorca, el Govern està disposat a assumir la decisió que el Consell de Mallorca prengui en relació a l'Espai Mallorca, però la decisió correspon exclusivament al Consell de Mallorca, que és el titular de l'equipament i el creador de l'equipament. Jo

crec que és evidentíssima, la meua resposta: el Consell de Mallorca va crear l'Espai Mallorca, n'és el titular i té tot el dret del món a ser-ho, si ho vol. En el cas que canviï d'opinió el Govern està disposat a assumir l'Espai Mallorca, però la decisió correspon exclusivament a l'Espai Mallorca.

Em sembla que la resposta és claríssima. El problema és que és necessari voler-la entendre, una resposta, perquè sigui considerada realment resposta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.8) Pregunta RGE núm. 1998/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens en relació al tema de l'ecotaxa.

Passam a la vuitena pregunta, 1998, relativa a consens en relació al tema de l'ecotaxa, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aquest diputat que els parla i el conseller de Treball han mantingut ja en aquesta cambra qualche petit debat en relació a l'ecotaxa, i més especialment en relació a les seves finalitats. En el darrer debat, emperò, el conseller de Treball es va oferir per fer de pont entre el Govern i l'oposició per consensuar aquest tema de l'ecotaxa.

Jo vaig posar en dubte aquelles paraules i aquelles intencions; crec que avui es posa de manifest que no era cap tipus d'afirmació certa, la que feia el conseller, perquè han passat tres mesos i res no s'ha fet, fins ara. Ho vaig posar en dubte i el conseller em va voler contestar amb una carta que, si la llegesc parcialment és perquè ell mateix la va filtrar als mitjans de comunicació. El conseller em deia: "He sabut a través d'un mitjà de comunicació que has posat en dubte la meua voluntat real, manifestada en el Parlament, d'obrir un pont de diàleg entre el Govern i el Partit Popular sobre el tema de l'ecotaxa. Davant això, no em queda sinó reiterar-te l'oferta, manifestada en nom propi i en el del conjunt del Govern, d'articular una proposta de consens sobre aquesta qüestió".

Jo crec que el temps, que és un jutge insubornable, Sr. Grosske, ha posat les coses en el seu lloc. Han passat tres mesos. Continua vostè pensant que pot fer de pont entre el Govern i l'oposició? Quan començarà, Sr. Grosske, aquesta tasca que ens va anunciar fa tres mesos?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Treball, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sr. President. Sr. Flaquer, home, voler-se erigir en pont entre el Govern i l'oposició és una tasca probablement excessiva per les estretes espatlles del que parla. Però darrera l'afirmació d'aquesta carta hi ha una voluntat política inequívoca, que jo li reiter ara mateix, i li reiter en nom meu i en nom de tots i cadascun dels consellers que seuen a les cadires verdes d'aquest parlament, que és la voluntat d'establir un diàleg fluïd sobre el tema de l'ecotaxa, que ens permeti treure de la millor manera possible això endavant. Clar, jo li puc oferir el pont, el que no puc fer és obligar a passar-lo, però si vol que en seu parlamentària quedem per demà, quedam per demà. És a dir, jo si li oferesc això en seu parlamentària, després li reiter per escrit, el que esper és una cridada. Què vol, que el cridi jo? Jo demà el crid, i quedam, per dinar, per sopar, pel que vostè vulgui, o per reunir-nos a la conselleria...

(Remor de veus)

Bé, pel que vostè vulgui, exactament no.

(Rialles)

Però a una reunió a la Conselleria, el que sigui. I estic segur que d'aquest oferiment se'n poden fer responsables tots i cadascun dels consellers, i el propi president del Govern. I això és així, i això ha de ser així perquè, i anem al fons de la qüestió, Sr. Flaquer, si em permet un segon. El fons de la qüestió és el següent: El fons de la qüestió és que l'ecotaxa es percep com una cosa positiva per la població, i per què? Perquè significa recursos de fora en benefici d'aquesta comunitat, i per tant això implica que és un tema diríem que d'estat, o un tema de comunitat. És un tema sobre el qual podem discutir, o tenir discrepàncies o matisos sobre com s'ha de recaptar, quina ha de ser la seva aplicació concreta, sistemes de gestió... de tot això es pot parlar molt, però en el que ens hauríem d'intentar posar d'acord és en el tema conceptual, que està bé que els turistes que ens visitin facin una aportació suplementària en forma de recursos econòmics en aquesta comunitat, perquè aquesta comunitat pugui fer front als costos que ens significa la presència dels turistes a la nostra comunitat en matèria de recursos, de pressió sobre el territori, etcètera. Això és una cosa molt elemental, molt de fons, sobre la qual jo crec que, de veres, vostès, a part de fer l'esforç de cridar-me -però si no jo, insistesc, el cridaré- haurien de fer l'esforç de fer aquesta passa política, que encara és més important, comprendre que això és un tema d'estat, això és un tema com el règim especial, de qualche manera. Ens podem posar d'acord o no sobre el contingut específic del règim especial, però que hi hagi un règim especial era un tema de comunitat. Això és el mateix, i a vostès els queda fer aquesta passa.

Per tant jo el convid, una vegada més, a parlar amb mi, amb qualsevol dels consellers que estan implicats en la qüestió, amb el president del Govern, a parlar del tema, i sobretot donar una resposta positiva entre tots als ciutadans perquè, insistesc, és un tema que inequívocament, inequívocament., beneficia a les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Grosske, li record que estam a una pregunta. Comprenc que, avesat a fer de portaveu...

Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Grosske, miri, jo no el vaig obligar a vostè a fer de pont, va ser vostè que es va brindar. Vostè sabrà com té les espatlles d'amples o de petites. Ningú no li va exigir que ho fes. El que passa és que a vegades ens perdem per la boca; perdem la força per la boca, això és el que passa. Miri, jo l'endemà que vostè m'enviàs aquesta carta, jo n'hi vaig enviar una altra, o no se'n recorda? I no em vaig posar a la seva disposició el dia que volgués, per aquestes qüestions? Què em ve a contar ara aquí si hem quedar aquí per anar a fer un cafè o per anar a dinar, si jo m'he posat a disposició l'endemà que vostè m'ho va dir. I vostè em diu que vostès tenen voluntat de consensuar l'ecotaxa? Vol que li digui quantes sollicituds de documentació i d'explicacions hem demanat? Vol que li expliqui quants de sectors socials, empresarials, estrangers, nacionals, locals, mitjans de comunicació tenen els projectes de l'ecotaxa, i vol que li expliqui que el Partit Popular no en té cap, de projecte d'ecotaxa? Això és voluntat de consens? Això és voluntat que el Govern i l'oposició s'asseguin damunt un tema tan important com el règim econòmic i fiscal?

Sr. Grosske, fets, no paraules. I vostè, li torn a dir, es perd sempre per la boca, perquè fets, molts pocs. Vostè demostrarà el moviment caminant, no amb paraules maques i precioses que vulgui dir aquí. Vostès en el tema de l'ecotaxa han demostrat una actuació completament supèrbia, prepotent, en front de l'oposició. Encara és l'hora que el conseller de Turisme o el conseller d'Hisenda ens hagin mostrat un paper, i vostè ve aquí a fer de valent, a fer de demòcrata i a fer de dialogant. No té el més mínim crèdit polític, Sr. Grosske, li puc assegurar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Treball, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Jo lament el to de la seva rèplica, Sr. Flaquer, però tanmateix no em traurà del fons de la qüestió, perquè aquí no venim a fer esgrima parlamentària, venim a parlar dels temes que preocupen els ciutadans. La dinàmica a la qual ens vol conduir en aquesta pregunta amb la seva rèplica és una dinàmica poc seriosa, per no dir-ho d'una altra manera, *parecemos dos novios, me tenías que llamar tú, no, yo te di el teléfono, no, hombre por favor, yo te pasé nota, esto ¿adónde vamos, por Dios?*. Quan jo estava a l'oposició i volia parlar amb el Govern jo cridava i demanava cita. Si me la donaven hi anava, i si no me la donaven, doncs deia que no volien parlar amb mi.

De tota manera, de veres, no facem més el ridícul davant el Parlament. Jo demà el cridaré per parlar de l'ecotaxa, i si vostè vol venir vendrà, i si no, no vendrà. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Treball.

II.9) Pregunta RGE núm. 1908/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a disculpes per part de Fires i Congressos SA.

Passam a la pregunta número 9, 1908, relativa a disculpes per part de Fires i Congressos, que formula l'Hble Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta pregunta que formula el Partit Popular ve a arrel d'unes declaracions que va fer l'Hble Sr. Vicepresident, el Sr. Pere Sampol, als mitjans de comunicació, on qualificava de ganduls dos dels acomiadats de Fires i Congressos, concretament el Sr. Humbert Colom i el Sr. Sebastià Oliver, dues persones que crec que amb la seva trajectòria com a professionals, com amb la seva dedicació i també amb la seva tasca diària a Fires i Congressos precisament no se'ls pot qualificar d'aquesta manera. Concretament el Sr. Humbert Colom, una de les persones que ha fet feina a totes les fires, horabaixes, matins, dissabtes i diumenges, i que a més una vegada després de ser acomiadat, Fires i Congressos ha hagut de contractar cinc persones per desenvolupar la tasca que estava duent ell a terme, concretament una cap de premsa, la Sra. Joana Maria Marc; un periodista, na Isabel Estada, encara que aquesta sí que ja feia feina a Fires i Congressos en temes molts puntuals; un traductor a català, el Sr. Crespí, regidor del PSM a Santa Eugènia; un altre professional, el Sr. Albert Roca, per editar els catàlegs, per fer la maquetació; i una tal Sra. Constanza per dur la gestió publicitària, per tant, cinc persones per compte del cap de premsa que hi havia abans.

I quant al Sr. Sebastià Oliver, un director de fira també acomiadat, que va dur sis fires, ell va ser el responsable de dirigir aquestes sis fires del passat calendari de Fires i Congressos, concretament, i els ho diré, Alimenta i vi bo, Fira Agroalimentària del producte balear, Hàbitat a Eivissa, Hàbitat a Mallorca, Hàbitat a Menorca, i Mostra Internacional Cervesera. Crec, idò, que aquestes dues persones, dos professionals que han fet la seva tasca d'una manera jo crec que brillant, dues persones a més que varen accedir a Fires superant unes proves, unes proves que havien estat anunciades públicament als mitjans de comunicació, jo crec idò que no es mereixen ser tractades d'aquesta manera, i per això la nostra pregunta, Sr. President, que és a veure si pensa l'Hble. Sr. Pere Sampol demanar disculpes als dos acomiadats de Fires i Congressos, als quals va qüestionar la seva professionalitat, qualificant-los de ganduls. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Sr. Oliver, és mentida que cinc persones hagin estat necessàries per substituir-ne una. De fet, tres dels noms que ha dit vostè ja feien feina a Fires i Congressos amb contractes d'obres i prestació de serveis. He de dir que una de les persones que ha citat compleix la funció de cap de premsa i la funció de protocol, és a dir que dos salaris que costaven 18 milions de pessetes, ara amb 6 milions una persona ho realitza.

Però anem a la pregunta. També és incorrecte afirmar que vaig anomenar ganduls dos extreballadors de Fires i Congressos. Les meves paraules segurament encara estaran gravades a algun mitjà de comunicació audiovisual, i es podrà comprovar que vaig utilitzar aquesta expressió genèrica, quan em vaig referir al fet que l'empresa Fires i Congressos estava sobredimensionada, especialment de personal directiu. En aquest context vaig utilitzar aquesta expressió, sense referir-me a ningú en concret.

Ara bé, he d'admetre que precisament aquest context gens apropiat pogué fer pensar als dos extreballadors de Fires que els acusava directament. Admet que aquesta frase va ser un error per part meua, tant en el moment com en la forma en què la vaig pronunciar. Crec que els governants hem d'intentar no utilitzar aquestes expressions malsonants, i que per raó del nostre càrrec tenen una gran repercussió mediàtica, i l'únic compromís que puc adquirir avui és el d'intentar corregir-ho en el futur. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sr. Oliver, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que no fa falta entrar més en si és cert o no és cert que es contractaren sis persones o no. La pròpia sentència ho diu, on el director de Fires i Congressos, el Sr. Crespí, reconeix que s'han contractat sis persones en aquell moment per suplir aquestes. Ho diu la sentència, no m'ho invent.

Miri, en la resta, Sr. Sampol, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Sr. Oliver, vostè sap que tres persones d'aquestes feien feina a Fires amb contractes, diguem-ho, un tant irregulars. I també pensar que aquestes persones que ja col·laboraven ara han estat necessàries per substituir-ne una, és un desinformar la gent.

Bé, em pareix que ja he fet una resposta clara a la seva pregunta. Ara, i vostè, Sr. Oliver?, pensa demanar disculpes com a responsable de Fires pel sobredimensionament de personal d'aquesta empresa? No pensa disculpar-se mai vostè, per haver entrat a dins les empreses públiques del Govern sense cap acreditació ni cap mèrit tot el sanedrí de Lluçmajor? Quin mèrit tenien aquestes persones quan varen ocupar un lloc de feina, i que avui són fixes? Quins mèrits va acreditar l'actual batle de Lluçmajor, que va entrar per supervisar les obres del parc Bit d'Inca i s'hi va quedar, i està fix avui, amb excedència per serveis especials? Jo no he trobat l'expedient de contractació d'aquesta persona, i està fixa. No pensa disculpar-se, Sr. Oliver, per haver utilitzat el personal de Fires i Congressos per fer campanya electoral al seu poble? Ho diuen ells, ho diu un dels acomiadats amb una carta reproduïda a tots els mitjans de comunicació. Els varen donar uns dies lliures, casualment en campanya electoral, per anar a fer campanya a Lluçmajor, per agrair al Sr. Oliver els favors. *"La empresa me autorizó a ausentarme unos días y los empleé en dar una mano a quien ya sabe"*. Es referia al Sr. Oliver. I li diré una altra cosa, i acab, Sr. President, 20 segons per favor. Vostè, com a expresident de Fires és el responsable que les persones acomiadades no es dedicassin plenament a l'empresa. Si vostè els hagués exigit dedicació exclusiva, i tenc els fulls de presència a l'empresa, si vostè els hagués exigit dedicació exclusiva a l'empresa que els pagava, avui aquestes persones, i jo li ho garantesc, seguirien fent feina dins l'empresa. Però, a que vostè no es disculparà mai, Sr. Oliver? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern.

II.10) Pregunta RGE núm. 1909/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a realització de fires per part de Fires i Congressos SA.

Passam a la pregunta número 10, 1909, relativa a realització de fires per part de Fires i Congressos S.A., que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Em permetrà, Sr. President, hauré de fer un esforç, un esforç molt gros...

EL SR. PRESIDENT:

Faci'l, faci'l.

EL SR. OLIVER I MUT:

...per no contestar les preguntes que m'ha fet el Sr. Vicepresident, pràctica aquesta no crec que molt cortès, Sr. Vicepresident. A qualque lloc ens trobarem, i estic disposat a donar resposta. Sí, sí, perquè aquest tema continuarà. Vostès poden riure, però aquest tema continuarà.

Però anem a l'altra pregunta, i l'altra pregunta és: atès que la Sra. Glòria Campos va presentar la seva dimissió a Fires i Congressos com a directora de fires; atès també que Fires i Congressos va acomiadar tres directors de fira a setembre de l'any 1999, tres directors de fira que varem entrar superant unes proves, i proves a més publicades, reiter, als mitjans de comunicació; atès que Fires i Congressos, segons resposta del Sr. Vicepresident a aquest diputat que li parla, va contestar que no pensava dur a terme cap fira amb personal no adscrit a Fires; demanam idò amb quatre directors menys de fires, com pensa Fires i Congressos dur a terme les fires programades?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, com he dit abans, l'empresa Fires i Congressos estava sobredimensionada, especialment de càrrecs directius, arribant a l'absurd que en alguns casos quasi sortia a un director de fires per fira. Això s'ha racionalitzat, i l'any 99 s'han realitzat totes les fires programades, excepte Pista d'Aventures, que es vol redefinir amb la col·laboració de la Direcció General de Joventut, que ens donarà el contingut que prefereix.

El que és més important, però, és que la qualitat de les fires no tan sols no s'ha ressentit, sinó que ha millorat: fires més especialitzades, amb més expositors, amb més compradors, amb més públic, i amb més activitats complementàries en torn a cadascuna de les fires.

Li agraeisc aquesta pregunta, perquè em permet demostrar que era necessària una reducció de personal director. Amb manco personal director funcionam millor, i això ho diuen els expositors. I vull aprofitar per agrair públicament al personal actual de Fires i Congressos el seu esforç i dedicació. En prova d'aquesta confiança al personal de l'empresa, la plaça que queda vacant, de la Sra. Campos, que ha demanat excedència per trasllat de residència, es cobrirà mitjançant una promoció interna. És a dir, donarem oportunitat al personal de Fires, que en alguns casos ja actuaven com a vertaders directors de fires, tot i tenir qualcú per damunt, idò donarem oportunitat al personal de Fires a poder ocupar la plaça de director de Fires. Pens que aquesta oportunitat que donam al personal, de promoure dins l'empresa serà un estímul que els ajudarà a millorar dia a dia el clima de treball i l'eficiència d'aquesta empresa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Crec que ens està contant coverbos, Sr. Sampol. Que els expositors estan més contents, que funcionen millor vostès ara que abans, és a dir, vostès deuen ser, no ho sé, deuen ser superhomes. Tot ho fan millor. El que feia el Govern anterior, tot fa olor, tot és lleig, tot ho han hagut de tirar, tot ho han hagut de modificar.

Ho veurem, veurem el balanç que presentarà vostè, la liquidació del 2000. Ho veurem, i després veurem els resultats. Però miri, no ens conti històries, la pròpia sentència, quan fa referència als acomiadats de Fires, diu el Sr. Jutge que vostès no han pogut demostrar de cap de les maneres que aquestes persones acomiadades ho fossin per motius tècnics i per motius econòmics; i que tampoc no han pogut demostrar de cap manera la necessitat d'amortitzar aquests llocs de feina.

Per tant, jo no sé què m'està explicant vostè, Sr. Sampol. Jo el que li dic és que sense quatre directors de fira vostès no faran fires, i prova d'això és que ja n'hi ha moltes d'elles que no les han fetes. I miri, jo li agrairia, li demanaria, que si vol que li contesti, faci'm les preguntes, i doni'm l'oportunitat de contestar-li, perquè si vostè empra aquesta tàctica que està emprant, que jo crec que és una tàctica no massa elegant, Sr. Sampol, que és que vostè em demana quan sap que jo no li puc respondre. Si vol que li respongui, demani'm quan toqui, i jo li respondré. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Amb l'ús que fan vostès d'aquest torn de preguntes, fan allò que els ve en gana. Per tant, vostè tindrà mil ocasions de respondre si vol i pot, perquè crec que el president és prou tolerant en aquesta qüestió.

Mirin, la realitat, Sr. Oliver, és que amb manco personal, més eficàcia, i això cou. Quines fires hem deixat de fer? Li he dit al 99 una fira, la Pista d'Aventures. Ara, al 2000 la fira de les fires, Tecnoturística, que vostè no tenia pressupostada, millor dit, tenia pressupostats els ingressos dins el 99, i llavors no la va fer, tenia pressupostat el superàvit, aquesta fira la feim, i de moment la resposta de les empreses és més que positiva. No només això, sinó que dins enguany, dins l'exercici del 2000 es programaran noves fires temàtiques. Per tant, farem més fires de les que feia vostè amb tants de directors. Iestic d'acord, i ja li vaig dir un altre dia, en fer el balanç discutirem, en presentar el balanç. Deixi'm un exercici complet, perquè al 99 vostè n'havia gestionat mig, i em vaig trobar ja tot condicionat. Del 2000, en donaré cara, en seré plenament responsable, i estigui segur,

podré estar orgullós del balanç. Si Tecnoturística compleix les previsions, i de moment res fa pensar que no les compleixi, podré presentar un bon balanç.

Ara, sé que això els molesta, sé que això desbarata la seva estratègia d'acusar el Govern d'immobilisme. I miri, aquesta és la nostra resposta: feina ben feta, més fires, més ben fetes, més expositors, més negoci per als expositors, més públic, més beneficis per a Fires i Congressos. Això els cou, perquè aquest govern governa, i governa bé, per molt que vostès diguin.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern.

II.11) Pregunta RGE núm. 1995/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del Molt Hble. President de la CAIB per evitar pràctiques perverses de la gestió pública.

Conclusa aquesta pregunta, passam a la número 11, 1995, relativa a actuacions del Molt Hble. President de la comunitat autònoma de les Illes Balears per evitar pràctiques perverses de la gestió pública, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Lamentar primer de tot que veig que el Molt Honorable President absent no podrà contestar aquesta pregunta, sabent que la mecànica és que la pot contestar, lògicament, qualsevol membre del Govern. Però al darrer debat que hi va haver la setmana passada sobre el tema de Bitel aquí el Sr. Antich, el president absent, va estar dient que hi havia una trama de factures, que tota aquesta trama tenia tota la impressió que estava instrumentat per part del Partit Popular, i el Sr. Vicepresident, el Sr. Fernández Terrés, va dir que als dirigents del Partit Popular els interessava poc quina era la manera de fer política, i si eren correctes les factures d'Equiof, o si es corresponien amb la realitat les feines que hi havia en aquelles factures. I després hi va haver una ostentació que si això passàs amb qualsevol membre d'aquest govern, o col·laborador d'aquest govern aquesta pràctica, no dubtava el Sr. Vicepresident del Parlament que haurien ja pres la dimissió i se n'haurien anat, i (...) moció fins i tot d'investidura.

Jo el que volia demanar al Molt Honorable President absent, si això fos així amb qualche membre col·laborador d'aquest govern, faria el que va dir el Sr. Vicepresident d'aquest parlament? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcies i Coll):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. La veritat, Sr. Font, que em costava entendre la seva

pregunta, perquè pareixia que el president havia fet referència a pràctiques perverses, que era el que diu el seu text. Jo, per intentar cercar, vaig voler saber exactament què diu el diccionari què és pervers, i pervers és qui fa mal de forma conscient, o el que és un depravat en els costums. Aquest és el pervers. Clar, m'ha costat saber què era el que volia el Sr. Font amb la seva pregunta, ja que no trobava que això s'ubicàs amb el que havia dit el president, que el president no ho havia dit, això, perquè clar, aquesta paraula no s'adequa a res, i ara he entès que estava parlant vostè de les factures d'Equiof. Està clar que, com ha quedat claríssim per part del Govern, estam fent una detallada investigació de tot el que són les factures d'Equiof, i a més el que sí ha dit el president en tot moment és que vol que la seva gestió sigui transparent.

I sí, a més, jo quan vaig pensar, pensava que allò de pervers vol dir si hi ha espionatge i el president actuarà o no actuarà, li puc assegurar que el president actuarà, tant per un cas com per l'altre, sempre actuarà, perquè no permetrà ni pot permetre que dins l'Administració hi hagi casos d'espionatge. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies. Si poguessin fer arribar això al Sr. Conseller de Presidència. Miri, Sr. Garcias, a vostè li ha tocat haver d'aguantar aquest pal d'avui. Vostès tenen l'oportunitat, sense cap dubte, de poder fer dimitir un membre col·laborador del seu govern. I ho té als tres papers. Miri, aquí el Sr. President deia: "Miri, Sra. Cabrer, vostè, com altres diputats que seuen avui aquí, la veritat és que en aquest cas i en el cas Equiof han fet tots els papers, i això, perdonau-me, però fa mala olor". Miri, el que està clar que nosaltres no hem fet cap paper, però els papers que li he donat sí que són fets per vostès. Que són de la passada legislatura? Sí. Que són de Son Pardo? També. Aquests papers, senyores i senyors diputats, Sr. President, són els següents. Ho dic perquè vostès són tan honrats i faran moure la gent, tot d'una, els facin moure.

Fa mesos, bastants de mesos, es varen aprovar uns pressuposts d'una feina en concret a Son Pardo, i el Sr. Biel Perelló, que en aquests moments està a Serveis Ferroviaris de Mallorca, i per això té un càrrec d'aquest govern, sigui de primera, o de segona o de tercera fila, m'és ben igual, diu el següent: "Davant els problemes que ens posa el Departament d'Intervenció del Consell per a la tramitació de les vostres factures de manteniment de la jardineria de Son Pardo, seria necessari que ens canviéssiu el concepte i l'import de les factures..."

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, estam parlant de quelcom d'una altra administració que no sigui el Govern de les Illes Balears?

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No, no, Sr. President. Estam parlant que se'ns va acusar d'una sèrie de coses dimarts passat, i que si aquestes coses haguessin passat a l'altre costat d'aquest hemicicle, el Sr. President hagués actuar i hagués fet dimitir la gent. I estic dient que té l'oportunitat el president d'aquesta comunitat autònoma de poder fer dimitir el Sr. Biel Perelló, és a dir, que les factures no facin referència a una feina de caràcter periòdic, ni que els imports es repeteixin a cada factura.

Vostès tenen l'oportunitat de demostrar el que aquí ens varen intentar acusar l'altre dia, que nosaltres amanyàvem les factures i nosaltres fèiem feines que no corresponien a tal fet concret. I el senyor que havia de fer les factures, perquè havia de cobrar, diu "*Ante la problemática surgida como consecuencia de la duplicidad de facturas referentes a trabajos de jardinería de Son Pardo hemos de contestar lo siguiente: durante los meses de abril, mayo y junio se realizaron los trabajos de mantenimiento de la jardinería de Son Pardo, trabajos aceptados por la dirección, según fax. Posteriormente el Sr. D. Biel Perelló nos remitió un fax-que es el que he leído abans- que también se adjunta, pidiéndonos que para poder cobrar las facturas correspondientes a estos trabajos, era necesario cambiar el concepto y el importe de las mismas*"

Senyors del Govern i partits polítics que li donen suport. El que no es pot fer és venir a aquest parlament la setmana passada, sense cap prova ni una, i voler *xulear* tots aquests diputats, que vostès no empen mai cap pràctica rara. A nosaltres no ens n'han trobada cap. Vostès tenen aquí uns papers, i poden fer actuar el Sr. Biel Perelló. Si han estat capaços amb aquests papers, que són tres factures que pugen un milió i busques, de fer aquestes, pot estar ben segur, perquè hi ha el fax fins i tot per on s'ha enviat, que hauran fetes moltes més coses. I quan se'ns acusa que la factura, una que puja 17 milions que deien l'altre dia, ningú no l'havia comanat, jo els puc dir que vostès, i el Partit Socialista, i els altres partits que donaven suport la passada legislatura a Son Pardo, sense comanar res, i reiteradament, mes a mes, durant anys, varen passar els 75 i els 85 milions de pessetes. Així és que abans de parlar, mirin el que han fet. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcies i Coll):

Gràcies, Sr. President. Ara he entès allò de pervers. Ara ho entès, perquè quan va escriure la pregunta, clar, la seva actuació era perversa. La seva intervenció volia ser perversa. Dic perversa en el sentit que fa mal de forma conscient; per tant, és per això que vostè ho va escriure i vostè en aquest moment està fent això, perquè, miri, parla d'un tema que, en principi, el Govern d'aquesta comunitat autònoma no en té coneixement, crec que és un tema que, a més, s'ha tractat multitud de vegades en el consell insular i jo crec que ha quedat ben aclarit.

Una altra cosa és la seva posició..., un altre tema és la seva posició, que pot ser..., que és la seva posició, i això, no passi pena, a nosaltres no ens preocupa perquè seguim el fons d'Equiof, i continuarem mirant i veient si el que es va presentar es corresponia amb la realitat i amb els treballs fets. Aquesta és la nostra tasca i la nostra responsabilitat a l'administració que estam avui en dia, i vostès, si volen parlar..., perquè aquí, arribarem que en aquest parlament que també podríem parlar en aquests temes de l'Ajuntament de Muro o de l'Ajuntament de Sa Pobla. Jo crec que no és la seva qüestió ni la seva missió.

La missió i la qüestió parlamentària és que vostès controlin la nostra tasca i nosaltres també la fem ben feta, i la volem fer ben feta, i si vostè el que vol venir a dir aquí és que Equiof té res a veure amb això, no té res a veure. Equiof és el que és i no es preocupi que nosaltres anirem fins al fons d'Equiof.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Amb la seva intervenció queda conclòs el torn de preguntes.

III.1) Interpel·lació RGE núm. 1186/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transformació de sòl rústic per a ús residencial.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és la interpel·lació 1186 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a transformació de sòl rústic per a ús residencial. Per defensar al interpel·lació presentada té la paraula el Sr. González Ortea, en nom del Grup Popular.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Conseller de Obras Públicas, Vivienda y Transportes, hace más o menos dos meses que por razones lógicas de calendario parlamentario no hemos podido venir a hablar hasta hoy de esto, saltó a los medios de comunicación una de esas cosas a las que este gobierno nos tiene acostumbrados, que es una manifestación sorprendente por venir de quien viene, de que el Gobierno tenía la intención de recalificar suelo rústico, convertirlo en suelo urbano, con la finalidad de expropiarlo y de construir sobre él viviendas de protección oficial.

La verdad es que no tenía tampoco que habernos cogido tan de sorpresa porque ya un mes antes, más o menos, la prensa daba la noticia de que Calviá convertiría suelos rústicos en urbanos para crear viviendas sociales. Es algo muy querido al ayuntamiento socialista de Calviá, que ha hecho en los últimos años y a lo que siempre se le ha visto una cierta intencionalidad política. Pero bien, el caso es que ahora es el Gobierno, nada menos que el Gobierno de la comunidad, el que lanza esta noticia y el que la pone en los medios de comunicación, que la reciben con gran alarde tipográfico, como era natural.

Claro, la materia de viviendas de protección oficial, la materia de viviendas sociales, es una materia muy querida, aparentemente, a este gobierno de izquierdas, una materia en la que insistentemente el Sr. Presidente del Gobierno, el Sr. Antich, ha venido poniendo de manifiesto sobre esta tribuna en reiteradas ocasiones: creo que ya en su sesión de investidura, después, desde luego en la discusión que a primeros de noviembre hubo sobre el estado general de la política de la comunidad autónoma, e incluso y muy recientemente contestando a una pregunta de la diputada Sr. Salom, del Grupo Popular, en la cual lo incluyó en un inventario de las muchas cosas que estaba haciendo este gobierno, y como contradicción con lo que la Sra. Salom, y no sólo la Sra. Salom sino, como hoy es público y notorio, una gran parte de la población de estas islas opina sobre la inactividad y la inoperancia del Gobierno; lo puso, como digo, como uno de los ejemplos de lo mucho que se estaba haciendo.

La verdad es que no se ha hecho nada, no se ha hecho nada, Sr. Conseller de Obras Públicas, en materia de viviendas sociales no se ha hecho nada, des de junio del 99 no se ha hecho una sola calificación de vivienda de protección oficial que no hubiera sido calificada anteriormente por el gobierno del Partido Popular. No se ha hecho una sola licitación, ni una; se dice pronto, ¿eh?, porque llevamos casi un año, nueve o diez meses, para que no me lleve el diablo por tramposo. Diez meses de gobierno, ni una sola licitación de vivienda social, ni una, todas las que están en marcha son las que el gobierno anterior había previamente licitado. No se ha hecho, como digo, absolutamente nada, más que declaraciones, declaraciones, insisto, que el Sr. Presidente del Gobierno es una de las que constantemente tiene en la boca como ejemplo de lo que se hace.

La verdad también es que las viviendas de protección oficial, las viviendas sociales tienen, efectivamente, problemas. Digamos que hay, en primer lugar, dos modalidades de viviendas: Unas, aquellas que los promotores hacen por su cuenta, las viviendas que se consideran del régimen general, en las cuales un promotor pone el suelo, construye la vivienda y puede vender esa vivienda a unos precios tasados, y la única intervención, a parte de la calificación aquí del Institut Balear de la Vivienda, de la administración pública, de la administración de la comunidad es transferir unos fondos que previamente le vienen del Gobierno central y ayudar a los compradores de las viviendas. La verdad es que últimamente de eso había habido poco, y había habido poco porque no interesaba en gran manera a los promotores construir esas viviendas; no interesa porque el precio es tasado, el precio no es excesivamente alto y los costes, tanto de suelo como de construcción, son evidentemente altos.

El gobierno anterior se había inclinado por el otro sistema, el sistema del régimen especial, y la verdad es que la mayor parte de las viviendas de protección social se habían construido por este sistema. El sistema del régimen especial consiste en que la propia administración pública pone el suelo, bien directamente si es suelo del Instituto Balear de la Vivienda, bien a través de convenios con los municipios que aportan su parte de suelo, construye las viviendas, sacando, lógicamente,

a concurso, a subasta la edificación, y después adjudica esas viviendas a unos precios más económicos que los del régimen general. Naturalmente con este sistema, que es un sistema que creemos que es un buen sistema, se priman efectivamente las economías más modestas para conseguir que lleguen a tener la posibilidad de alcanzar una vivienda propia, bien en régimen, porque también se pueden hacer en régimen de venta, o en régimen de alquiler.

Naturalmente estas viviendas cuestan al erario público; a pesar de lo que reiteradamente se ha dicho aquí de lo poco que se ha gastado en este capítulo hay que señalar que se ha gastado no solamente el cien por cien de los fondos que venían destinados a eso, sino que además la propia comunidad autónoma ha tenido que poner fondos precisamente porque los costes de construcción son muy grandes, y porque naturalmente estas viviendas salían a un precio muy económico. Ésa es una actuación, realmente una actuación social.

El Gobierno actual, además de no hacer nada, ha hecho..., de no hacer nada constructivo, práctico, inmediato, lo que sí ha hecho, desde luego, es una legislación que se inclina por un tercer régimen: el régimen de viviendas autonómico. Es un régimen especial, o singular, en el cual el promotor también es la administración pública pero los precios se ven incrementados notablemente. Por darnos una idea, una vivienda de régimen general pues viene a costar, de 90 metros cuadrados, unos 8 o 9 millones de pesetas; una vivienda de régimen especial unos 12, y una vivienda de régimen autonómico, 14 o 15, naturalmente con el añadido de condiciones mayores. Es este régimen el que parece anunciarnos el Gobierno que va ser el que se va a incrementar, el régimen más caro, el régimen menos social.

Pero bien, todo esto es para dar una idea panorámica de cuál es la situación en este momento, y en este momento y con esta situación, que como digo se traduce en la práctica en nada, en ninguna actuación, resulta que el Gobierno nos anuncia, como digo, la construcción del suelo rústico o el empleo del suelo rústico para la construcción de viviendas sociales. Claro, ante ese anuncio las preguntas se agolpan: ¿De qué forma va a hacerse?, porque, claro, por un lado la Ley de suelo rústico actualmente vigente prohíbe taxativamente en suelo rústico construir viviendas plurifamiliares; eso invalida cualquier actuación vía declaración de interés general, bien validada por cierto, también, de hecho porque el partido que gobierna en el Consell Insular de Mallorca, por ejemplo, ya se ha manifestado clarísimamente en contra de este sistema.

La otra solución es, suponemos, hacer una ley, traer aquí un proyecto de ley especial por el cual se transforme, por arte de birlibirloque, el suelo rústico en suelo urbano. No sabemos cómo se va a hacer, a qué ayuntamientos va a afectar eso, ¿se va a imponer a los ayuntamientos, o se va a hacer voluntariamente?, ¿o se va a hacer selectivamente a aquellos ayuntamientos que más interés hacerlo? ¿Sobre qué suelo se va a hacer? ¿Cómo se va a considerar ese suelo urbano? ¿Quién va a pagar las infraestructuras necesarias para convertir el suelo en urbano? Es una pregunta que nos hacemos también.

¿Se va a obligar a los ayuntamientos a revisar su planeamiento para recalificar el suelo rústico?

Se habla de expropiar el suelo rústico a precio de rústico, porque en definitiva se trata de abaratar el precio del suelo, se habla -por consiguiente- de expropiar suelo rústico para convertirlo en urbano, pero claro, eso no vale, Sr. Conseller de Obras Públicas. Como sin duda usted sabe hay precedentes, precedentes avalados por sentencia del Tribunal Supremo, en los que no se ha aceptado de ninguna de las maneras que la administración pública hiciera estas jugadas, que la administración pública compre un suelo *a preu de patató*, para entendernos, y que resulta que después lo convierta en un suelo para construcción de viviendas. Hay sentencias y alguna, por cierto, en Mallorca, creo que en el Ayuntamiento de Esporles, en concreto, y para la construcción de escuelas, hay sentencias que dicen claramente que hay que pagar al expropiado de acuerdo con el uso al que se va a dedicar el suelo, que no vale que la administración pague a precio de nada, a precio de erial, y después lo convierta en un suelo urbano o en un suelo para hacer otras actividades para las que el suelo costaría mucho más.

Por consiguiente espero que se contesten esas preguntas, del cómo, de qué manera, y también a preguntas que me parecen interesantes, y con esto acabo, Sr. Presidente. ¿Dispone el Gobierno de información sobre el número de viviendas deshabitadas que hay? ¿Se le ha ocurrido al Gobierno alguna vez emplear viviendas deshabitadas, acondicionarlas en todo caso, rehabilitarlas, y emplearlas para viviendas de protección social? ¿Se le ha ocurrido al Gobierno pensar en cuánto suelo hay de propiedad pública? Tiene un inventario, a parte del suyo, que tiene mucho, porque el Ibavi tiene una gran cantidad de suelo y hay miles de viviendas que puede hacer con el suelo que es propiedad del Ibavi antes de pensar en urbanizar el campo para hacer viviendas de protección oficial. ¿Pero tiene además conocimiento de las que puedan poner los ayuntamientos a disposición, como era normal, para poder edificar las viviendas de protección oficial? En definitiva, ¿sabe el Gobierno, cuando hace este anuncio, sabe exactamente en qué situación están las cosas y cuál es verdaderamente el alcance y la pretensión que tiene?

Esperamos con mucho interés que nos conteste a esta interpelación, Sr. Conseller, y estemos entonces en condiciones de pronunciamos con mayor conocimiento de causa.

Gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. González. Tiene la palabra el conseller de Obras Públicas y Urbanismo.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President, senyors diputats, la política d'habitatge del Govern pivota sobre dos eixos bàsics: la rehabilitació i l'execució de programes d'habitatge protegit. Hem elaborat un decret de rehabilitació aprovat en el darrer Consell de Govern on es preveuen les ajudes que engloben des de la rehabilitació preferent destinada a famílies amb pocs recursos, fins a la finançació d'àrees de rehabilitació integrada, a desenvolupar de manera conjunta amb els ajuntaments.

Paral·lelament hem iniciat un estudi exhaustiu de l'oferta d'habitatges existent, així com les mesures que es puguin emprendre per potenciar l'ocupació dels habitatges que estiguin buits. En el seu moment presentarem tot el paquet de mesures per donar suport a la rehabilitació del patrimoni construït.

El segon eix, que és al qual es refereix la interpell·lació, és l'edificació d'habitatges socials, perquè ens entenguem, habitatges dirigits a aquells ciutadans que no troben en el mercat solució a un problema elemental com és el de disposar d'un allotjament digne, dret reconegut per l'article 47 de la Constitució, però bé, hem de veure quina és la situació actual aquí, a les Illes Balears. El preu mig del metre quadrat construït, el quart trimestre del 1999 a Balears és, segons dades oficials del Ministeri de Foment, de 168.900 pessetes per metre quadrat, el que significa un increment respecte al mateix període del 1998 d'un 28,9%, quan la mitjana estatal ha estat del 12,4, és a dir, menys de la meitat. Amb això ens hem posat al quart lloc de la classificació de cost de l'habitatge entre les comunitats autònomes d'Espanya i a molt poca distància de Catalunya, que ocupa el tercer lloc darrere del País Basc i Madrid.

Un estudi realitzat recentment pel banc Bilbao-Biscàia, a més de conformar l'increment anual registrat a les Illes Balears, estableix com a no desitjables o desproporcionats els costos destinats a habitatge que superin el 33% de la renda familiar. A la nostra comunitat, que és de les més cares quant a preus i de les menys afavorides quant a salaris, aquest percentatge de mitja se supera actualment en escriu. La fredor de les xifres no pot amagar la greu situació social que aquests preus generen; segurament que, igual que molts de ciutadans de les nostres illes, la majoria de diputats d'aquesta cambra coneixen casos recents de profunda insatisfacció per falta d'habitatges assequibles per a grups socials cada vegada més nombrosos.

Nosaltres tenim experiències properes: Hem tret a adjudicació 124 habitatges executats per l'Ibavi a Palma, i durant la primera setmana s'han subscrit 1.570 sol·licituds d'informació. A Eivissa 72 habitatges, i va haver d'intervenir la policia per les cues que es formaven, hi va haver més de 1.000 sol·licituds.

La promoció privada d'habitatge protegit ha caigut en picat a la nostra comunitat com a conseqüència, entre altres factors, de l'especulació del sòl i del increïble increment dels preus de l'habitatge.

El nivell de compliment del Pla d'habitatges, assignat pel Ministeri de Foment a les Illes Balears l'any 1999, pel que fa a nova planta ha estat, en règim general, de 1.000 previstos en el

Pla se n'han fet 496; en règim autonòmic el Pla en preveia 400 i se n'han fet 167; i del règim especial a què vostè es referia abans, com si haguessin fet molts d'habitatges tenint en compte la situació en què estaven, de 250 se n'han fet 234. Pràcticament és l'únic acomplert, però vertaderament jo crec la xifra de 234 davant la problemàtica que hi ha a les Balears és una xifra bastant ridícula.

Potenciar la rehabilitació, essent un instrument necessari no és suficient per atendre la demanda d'habitatges socials existents. Per tant pensam -i possiblement ens diferenciam en això- que hem d'emprendre una potent política d'habitatge social, i en aquesta comunitat parlar de política d'habitatge social és també parlar de política de sòl. S'ha de frenar l'especulació; no podem, ni tampoc el sector de la promoció, seguir amb la bogeria de l'increment dels preus de sòl edificable que la dinàmica del mercat està duent. Les legislacions estatals del sòl des del 1976 fins al 1998, així com la majoria de les comunitats autònomes, estableixen com a millor mesura antiespeculativa la formació de patrimoni públic de sòl, municipal o autonòmic, amb la finalitat de destinar-lo a la construcció d'habitatges protegits, i aquest és precisament el que volem activar.

La idea del Govern consisteix, bàsicament, en potenciar totes aquelles mesures que puguin dur a incrementar els patrimonis públics autonòmic i municipal de sòl. Per una part, estam arribant a acords amb diferents municipis de les Illes per posar en servei els patrimonis existents que provenen en la major part de la cessió del 10% d'aprofitament de sòls urbanitzables. Fonamentalment en aquest sòl està basat el programa de l'Ibavi del 2000 al 2001, on es preveu la construcció de 2.000 habitatges.

Però no se'ns escapa que de cara a un futur proper hi haurà dificultats quant a l'existència d'aquest tipus de sòl. Per absència d'execució d'urbanitzables i per la negativa d'alguns municipis molt importants, per exemple Palma, a obtenir sòls edificables per cessió i optar pel cobrament en metàl·lic, tenim aquest dèficit de sòl. Volem estudiar, a més, l'aplicació del precepte legal que obliga als ens locals a destinar un 5% com a mínim de seu pressupost a adquirir sòl destinat a incrementar el patrimoni públic corresponent, d'acord amb l'article 194 de la Llei del sòl del 1976.

A Euskadi per llei autonòmica aquest percentatge és del 10%, i en aquesta mateixa línia hem encarregat un estudi jurídic per avaluar el possible desenvolupament que s'estableix a l'article 39 de la Llei 6/1997, de sòl rústic, aprovada per vostès, i en concret el prescrit a l'apartat 2 de l'esmentat article, que permet establir reserves de sòl per a patrimoni públic, independentment de les que estableixen els instruments de planejament general; aquesta facultat i la seva execució material s'han de desenvolupar de manera reglamentària pel Govern de la comunitat autònoma, disposició final primera de la Llei del sòl rústic. Aquest estudi jurídic servirà per conèixer el grau d'aplicació d'aquesta llei i atorgarà al Govern la possibilitat de generar sòl públic per a aquesta funció específica al marge i independentment del que preveu la legislació estatal i autonòmica respecte a les atribucions municipals al respecte.

Per suposat que el Govern és conscient de la delicadesa amb la qual haurà de tractar la qüestió quan afecti a sòl rústic, però no és menys cert que aquesta classe de sòl no es pot qualificar genèricament, donat que, com sabem, el sòl rústic a les Illes Balears es descomposa en diferents categories, diferenciades precisament pel seu grau de protecció enfront a usos distints al propi i al tradicional. Com es pot suposar, qualsevol actuació per obtenir sòl destinat a edificació pública es realitzarà sobre sòl rústic comú i, més encara, sobre el que es pot anomenar sòl rústic residual, perquè per la seva proximitat als nuclis urbans ja ha perdut gran part dels elements que poguessin plantejar el seu manteniment com a tal, és a dir, el qualificat actualment com a àrees de transició AT per les DOT.

La transformació de sòl rústic en urbà és el procés que segueixen els pobles i ciutats per créixer. El destí de sòl transformat per una política social d'habitatges és el que justificarà el possible creixement. Hi ha exemples recents de transformació d'aquest tipus, com són (...) o El Píllarí. La nostra intenció no és generalitzar aquesta pràctica, ja que els resultats estan a la vista, sinó aplicar el mecanisme de forma urbanísticament molt controlada, de manera que, a la vegada d'obtenir les plusvàlues que genera la transformació de sòl, el teixit edificat ajudi a perfilar arquitectònicament les avui amorfes perifèries de la majoria de les nostres ciutats.

És cert; inicialment es basaven en el que preveu l'article 39 de la Llei del 6/1997, de sòl rústic, que és la legislació autonòmica que ens han deixat. També podem avançar en diferents legislacions de sòl autonòmic, que estableixen mecanismes amb idèntica finalitat en el mateix tipus de sòl. La més recent, Llei 5/799, del 25 de març, de la comunitat d'Aragó, regula en els seus articles 76 a 81 els mecanismes pertinents en línia amb el que parlem.

Perquè quedi clar quin tipus d'usos residencials són els que defensem, podem afirmar que nosaltres no proposarem formes de creixement en sòl rústic com el Parc Bit, no permetrem que s'ubiquin en aquest sòl de forma indiscriminada usos que no siguin els propis d'aquest, ni encoratjarem els parcel·listes i llegal. L'estudi jurídic encarregat per estudiar totes les possibilitats legals existents serà l'eix a partir del qual es dissenyi, amb la col·laboració dels responsables d'ordenació del territori dels consells insulars, les estratègies per incrementar el patrimoni de sòl.

La finalitat és clara: la societat necessita habitatges dignes a preus assequibles i nosaltres volem posar en marxa mecanismes per abaratir el cost del sòl. Els que són d'immediata aplicació ja estan en marxa, hem d'estudiar més la possibilitat d'assegurar de manera conjunta amb les altres administracions que els nostres ciutadans puguin gaudir a mig termini del dret constitucional a un habitatge digne; és un esforç que paga la pena.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Para fijar la posición los grupos que deseen intervenir... Tiene la palabra el Sr. Buades por el Grupo Mixto.

Un momento, por favor.

Perdonen. Tiene la palabra, por el Grupo Mixto, el Sr. Miguel Nadal. Gracias, Sr. Buades.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, exposarem aquí la postura d'Unió Mallorquina sobre la política d'habitatge que ens ha exposat el Sr. Conseller.

Nosaltres compartim totalment la preocupació d'aquest govern per posar condicions perquè tots els ciutadans puguin fer realitat el dret constitucional a un habitatge digne i adequat. Compartim amb el Govern que s'han de prendre mesures, que s'han de fer actuacions per donar satisfacció a aquest dret constitucional a l'habitatge. Compartim la necessitat d'una política perquè hi hagi més habitatges protegits, però, però -i el Sr. Conseller ho sap- no es poden comprometre territoris inicialment sostrets al desenvolupament urbà. Pensam que hi ha prou sòl urbà per cobrir les necessitats de creixement urbanístic i consideram que, si no és així, s'ha de modificar la política de distribució del sòl, i no emprar figures que podríem denominar espúries per construir habitatges del tipus que sigui en sòl rústic.

En primer lloc, pensam que és necessari en aquest tema, en el tema de l'urbanisme i l'ordenació del territori, agilitar el traspàs de competències als consells insulars i consensuar les mesures de política del sòl amb els consells insulars. Pensam, i ja ho hem repetit moltes vegades en aquesta cambra i ja ho vàrem dir la passada legislatura, i ja vàrem haver de sofrir actuacions del passat govern que anaven en contra d'aquest tipus de mesures, que les decisions que només afectin a una illa han d'estar en mans d'aquesta illa, i que són els consells insulars els que han de marcar la política territorial i la política d'ordenació del territori de cada una d'aquestes illes. També pensam en aquest aspecte que s'ha de respectar l'autonomia municipal i que els ajuntaments tenen la possibilitat de crear sòl públic i conveniar amb el Govern balear la possibilitat de fer aquest tipus d'habitatges.

Ara bé, davant la possibilitat d'usar sòl rústic per construir habitatges socials, hem de recordar que el territori és un bé escàs, que vivim a unes illes que són un territori que ha patit i pateix una pressió urbanitzadora ferotge. Pensem que fins i tot l'Estat, quan ha hagut de fer la Llei del sòl de l'Estat, ha pensat que les Illes, les nostres i les Canàries, són una excepció, i ha previst en les seves disposicions addicionals i transitòries que sigui una excepció.

Els exposaré els arguments pels quals a Unió Mallorquina ens oposam a la construcció d'habitatges socials en sòl rústic. Primer i fonamentalment perquè cal protegir el nostre sòl rústic. El sòl rústic, tal com afirma la Llei 6/97 aprovada per aquest mateix parlament, es defineix amb l'objecte de preservar-lo dels

processos de desenvolupament urbanístic i de protegir-ne els elements d'identitat que el caracteritzin, intentant limitar la construcció d'habitatges dins aquest sòl. Ja el Consell de Mallorca, durant la passada legislatura i aquesta legislatura, pren mesures per dificultar, per limitar la possibilitat de construcció d'habitatges dins aquest sòl, i el que, per suposat, no es pot emprar de cap forma, són fórmules com l'interès general per desenvolupar actuacions d'aquest tipus.

Les Directrius d'Ordenació del Territori preveuen la construcció de certs equipaments en sòl rústic, però no contemplen tampoc la construcció de blocs d'habitatges socials, ni tan sols en allò que s'anomena àrees de transició, definides pels articles 10, 20 i 21, a la franja dels 350 metres a l'entorn del sòl que tenen com a finalitat que es puguin destinar a l'harmonització dels diferents tipus de sòl, és més, la matriu d'ordenació del sòl rústic, en regular-ne els usos, no hi permet l'habitatge plurifamiliar, no l'hi permet.

Un altre dels arguments és que l'administració ha de donar llum en aquest aspecte i no es pot sostreure de les normes urbanístiques, si les normes urbanístiques s'han d'aplicar a tots els ciutadans, l'administració ha de ser la primera que doni exemple, no té cap sentit intentar ordenar, d'una forma racional, el territori i el creixement urbanístic, aprovant determinades mesures, determinats planejaments que són més restrictius i que l'administració per fer habitatges públics faci trampa. No, l'administració ha de ser la que doni exemple i ha d'usar el sòl que, amb aquesta finalitat, es creï.

Un altre argument és que va en contra de les polítiques de reducció del sòl urbanitzable que tant la passada legislatura com aquesta, el Consell de Mallorca, tots els grups del Consell de Mallorca duguerem endavant. Si, per una banda, reduïm el sòl urbanitzable i volem reduir la possibilitat del creixement de l'urbanitzable i l'urbà, no hem de permetre creixements espuris.

Un altre motiu és que no s'afavoreix la integració social de les famílies amb menys recursos i que, creacions de blocs d'habitatges socials o habitatges protegits, que en tenim exemples, no creen la integració, no l'afavoreixen de cap manera, sinó tot el contrari, creen blocs de marginalitat on mantenen molts dels trets de marginalitat que ja tenien o dels trets diferencials i no fan possible la integració. Un altre dels temes és que pot crear problemes d'infraestructures de serveis i d'equipaments, perquè es creen zones al marge del creixement urbà normal, el creixement previst. Els habitatges han de créixer en sòl urbà, és el sòl urbà el destinat al creixement dels habitatges.

Des d'Unió Mallorquina defensam altres tipus de mesures, com l'adquisició pública de sòl urbà i urbanitzable, com la signatura de convenis amb els ajuntaments, com fer servir la cessió d'aprofitaments en els sòls urbanitzables, com la rehabilitació d'habitatges de què ens ha parlat el conseller i de la qual compartim els criteris, com aprofundir en altres tècniques, com pugui ser la tècnica dels beneficis fiscals, ...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Nadal, vagi acabant la seva intervenció.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sí, Sr. President. Bé, per tot això, estam d'acord amb el Govern de les Illes que s'han de fer actuacions importants i decidides per donar satisfacció al dret constitucional a l'habitatge, habitatge social, però sense comprometre els territoris inicialment sostrets al desenvolupament urbà.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Crec que aquest debat que es produeix arran de la interpellació del Partit Popular és un debat important i també seria important que no confonguéssim els termes i que parlàssim del que realment importa, quin és el problema real? El problema real, pensam nosaltres, és que, en una situació en què es construeix més que mai, cada vegada és més difícil per a les famílies de tipus mitjà, de tipus corrent i normal, per a la gent jove, accedir a un habitatge, per què?, perquè els preus dels habitatges es disparen d'una manera increïble, prop d'un 30% han pujar en un sol any i en una comunitat on tenim uns nivells salarials mitjos-baixos, tenim uns preus d'habitatges que estan al capdavant i, per tant, resulten inaccessibles, ja dic, per a famílies normals i corrents, especialment, i per a gent jove.

Per tant, s'han d'adoptar mesures en aquest sentit. Quines mesures s'haurien d'adoptar, pensam nosaltres? Nosaltres creim que el Govern va en el bon sentit quan ha aprovat, molt recentment, un decret sobre la rehabilitació d'habitatges, que és una actuació molt important, que s'hi ha de fer feina, també s'actua correctament quan se'ns anuncia un estudi sobre la manera d'aconseguir que surtin al mercat habitatges que avui en dia estan buits. Però això no és tot, és clar que si tot el sòl que passa a ser urbanitzable queda en mans privades i no hi ha un patrimoni públic del sòl, bé per desídia d'alguns ajuntaments, per exemple l'Ajuntament de Palma que no s'ha quedat amb el 10% de cessió dels promotors perquè ha preferit compensacions econòmiques, perquè tampoc no ha aplicat el 5% dels pressuposts a l'adquisició de sòl públic, si determinats ajuntaments no han utilitzat totes les mesures, si a més les mesures legals que hi ha a la nostra comunitat no són suficients, s'haurà de mirar de fer altres actuacions.

Sr. Conseller, vostè té una responsabilitat doble i crec que seria bo que vostè aconsegueixi, el Govern en conjunt, harmonitzar dues coses que pensam que no són contradictòries, i deia responsabilitat doble perquè, bé, l'ordenació del territori, pensam, que en totes les mesures que es puguin prendre des del Govern de la comunitat o des d'altres

institucions, s'ha de preservar de manera radical el sòl rústic, estam completament d'acord; però també s'han de propiciar mecanismes, i la comunitat té possibilitats legislatives, per exemple, en l'elaboració de la llei del sòl de la comunitat autònoma que s'està treballant ara, per exemples amb altres actuacions, per afavorir el que és simplement un mandat constitucional. Em permetre el luxe de llegir aquí un apartat de la Constitució, perquè moltes vegades se cita la Constitució per protegir altres tipus d'interessos. La Constitució, després d'afirmar que tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat, diu que els poders públics regularan la utilització del sòl, d'acord amb l'interès general per tal d'impedir l'especulació. I, evidentment, l'especulació actual sobre el territori és una de les qüestions fonamentals que fan que el preu de l'habitatge sigui inaccessible.

Una altra qüestió, no m'ho invent jo, és del mateix article de la Constitució Espanyola: "la comunitat participarà de les plusvàlues que generi l'acció urbanística de les entitats públiques". No ha de quedar estrictament en mans privades. Evidentment, no s'ha d'utilitzar el sòl rústic per a la construcció d'habitatges, estam completament d'acord, no s'ha d'utilitzar, ara bé, el sòl que passi a ser urbà o urbanitzable, pel creixement normal de les poblacions, no ha de quedar tot en mans privades i en mans de l'especulació, sinó que s'ha de formar un patrimoni important del sòl, que fins ara no hi és, perquè hi pugui haver actuacions en favor d'un habitatge per al conjunt de la població.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Té la paraula el Sr. Alorda, en nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Indiscutiblement ens trobam davant un tema important i especialment en aquest moment que vivim a les Illes Balears on els preus, realment, s'han disparat i tornam a ser o som dins una crescuda i amb una dificultat per aconseguir un habitatge, un habitatge, no ja digne, sinó a preus assequibles per a la població. Creim que el preu s'ha disparat perquè hi ha una enorme demanda i no tota és de primer habitatge, com tots sabem, i alguna influència pot tenir una política més estricta i fins i tot desclassificant molt de territori, però això, des del nostre grup, tenim molt clar que no ha d'afectar els residents. Tenim un tema social de primera magnitud, la primera residència per a tothom, primera residència, *strictu sensu*, per als sectors que més ho necessiten, però també com a política àmplia que tots els residents, tota la gent que vengui i treballi i hagi de viure a les Illes Balears, trobi un habitatge en condicions. És una cosa irrenunciable des de la nostra vessant.

S'ha dit avui aquí que es feia amb una intencionalitat política, claríssima, evidentment hi ha una intencionalitat

política que una determinada gent trobi un habitatge, no som de dretes i és evident, és obvi i és lògic per ventura, que hi hagi una dificultat o hi hagi polifonies en aquest afer que per a nosaltres també és molt important.

Necessitam sòl, maneres d'aconseguir sòl només n'hi ha dues, entenem nosaltres, una és la pura liberalització, que és la que propugna, a més, aquesta modificació segons sembla anunciada de la llei del sòl nova, on tot és urbanitzable, és la llei del sòl la que pretenia que tot s'ha de poder fer, i que no garanteix en cap moment quin ús se'n farà, si seran segones residències o quina serà ni on es farà. És una antiplanificació que és el que avui els ideòlegs liberals del Partit Popular estan muntant dins la normativa urbanística que s'està nodrint o creant en aquests moments.

Però aquest problema que podria ser relativament generalitzant quan no hi ha planificació, esdevé impossible d'aplicació a les Illes Balears, com ja s'ha apuntat també, ja ho aclariria una pròpia disposició addicional, em sembla recordar, dins la Llei actual del sòl, perquè la demanda és tan important que liberalitzar el sòl no seria una solució per aconseguir abaratir-lo per a primera residència.

Davant això només hi ha la intervenció pública, que era l'altra fórmula, la intervenció pública que aquí no ha funcionat, en aquests moments el que hi ha són patrimonis municipals del sòl, jo vull recordar que les lleis autonòmiques són les que han creat patrimoni públic no municipals, la darrera, que jo recordi, amb molt de deteniment i amb una dedicació important, que és la de Castella-Lleó, en mans del Partit Popular, que s'ha dedicat a regular això que aquí sembla que escandalitza i que a Castella-Lleó, jo crec que sense els problemes territorials que vivim a les Illes Balears, no els ha semblat tan estrany.

Creim que s'han de prendre mesures antiespeculatives, previstes des de la Llei del sòl del 76 per aconseguir que hi hagi primers habitatges a tots els nivells. També crec que és normal que no ho hagi entès en aquest sentit, perquè, malgrat l'article que s'ha citat de l'especulació dins la Constitució Espanyola que (...) concretament i explícitament, aquí no fa un any encara, un diputat del Partit Popular demanava que respectàssim els drets dels especuladors, no podíem canviar segons quines classificacions per respectar els drets dels especuladors. Bé, no és ben bé la nostra postura.

Creim nosaltres que el que s'ha de garantir és la funció pública de la propietat, totes les constitucions, no ja la Constitució Espanyola, totes les constitucions a partir de la postguerra marquen aquesta obligació de garantir la funció pública de la propietat i que les plusvàlues urbanístiques siguin socialitzades, en part per garantir aquest sòl, i creim que és imprescindible.

Aquí ens hem trobat que les cessions públiques, també ja s'ha comentat, molts d'ajuntaments les han volgudes en pessetes, no les han volgudes en terrenys, no han aportat en aquest sentit, el tempteig i retracte sona de vegades a mesures d'una gran duresa, i creim que no s'ha aplicat. El 5% del pressupost, corregesc mínimament el conseller, només és per a

municipis de més de 50.000 habitants, en aquest cas Palma, no l'ha aplicat mai, mai, i ens trobam en una situació en la qual s'ha de reaccionar.

Jo crec que l'important es que es faci des de la col·laboració, bàsicament des de la col·laboració municipal. Hi ha uns terrenys que són els que tenen una vocació urbana, que jo crec que no s'ha anomenat prou en aquest debat, que són les àrees de transició. Quan les DOT creen unes àrees de transició i no s'hi deixa edificar res, no és per protegir-les ecològicament, és per garantir el seu desenvolupament urbanístic ordenat, i jo crec que també compartim moltes de les coses que aquí s'han dit, que és important que sigui d'una manera planificada, no d'una manera salvatge i amb parcel·lacions il·legals que després s'han de legalitzar, estèticament raonables, no els guetos que s'han posat, però per dolenta que sigui una promoció pública, que no es poden fer promocions públiques dolentes, sempre serà millor que Son Banya, i el que no es pot, no poden, les Illes Balears, és mantenir la manera d'urbanització que tenim avui i, si no, s'hi passen i sabrem quina és la realitat social que vivim avui, per la manca de sòl públic, que no en tenim.

Ens estranya que qui troba que s'han de fer nous nuclis de població i que no tenia cap problema amb la Talaiola, no tenia cap problema amb el Pujol, no tenia cap problema amb una urbanització al Parc Bit, no tenia cap problema amb totes les àrees residencials que preveia, que sostreia la LEN de la seva aplicació, ara trobi poc raonable que si els residents per primer habitatge i amb unes condicions, a més, econòmiques, necessiten uns terrenys, l'administració es preocupi de trobar-lo.

De totes maneres, coincidim plenament, i amb això acab, Sr. President, que el principal repte és la rehabilitació dels cascals urbans, s'ha de fer una gran empena i aquest és el principal repte. El que crec és que han de tenir molt clar els que diuen això de quin és el nivell d'intervenció pública que això requereix. S'han augmentat, amb aquest decret que ha aprovat darrerament el Govern, la part de promoció, la part de fomentar, que siguin els propietaris privats que posin això al mercat, però això no bastarà, al nivell actual que hi ha, del nivell de venda, del que se'n vol treure dins els centres de les ciutats, només una intervenció pública molt més decidida, que jo no sé si hi ha hagut el canvi del xip suficient com per aplicar-la amb ambició i amb contundència, podem entrar al centre de les ciutats. I mentrestant això es produeix, mentrestant això madura, jo crec que és molt raonable i és molt correcte que s'estudii i se cerquin fórmules alternatives per intentar-ho. La primera obligació que tenim, ho hem dit amb el tema d'aigua, ho hem dit amb el tema d'electricitat, ho hem dit en tot moment i en qualsevol debat que es terciï ho continuarem mantenint, el primer habitatge i el dret dels residents a viure dins un país en condicions i en dignitat, és davant tot en aquest moment. Per tant, si hem de canviar el model, estam content de sentir intervencions tan decidides en aquest sentit que s'ha de canviar el model, no les havíem sentit quan parlàvem de segones residència, ara les començam a sentir quan es parla de primera, és lamentable, des del nostre grup, però, en qualsevol cas, crec que és bo que es vagi canviant aquest model i que no ens trobem amb les dificultats que avui tenim per donar

solucions als problemes reals que no ens queda més remei que afrontar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Sr. Vicent Tur, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Es tracta, en definitiva, de fer una autèntica, d'una vegada per totes, política d'habitatge i de sòl. Efectivament, Sr. González Ortea, això, encara que tenguim una intencionalitat política, com deia fent referència a la política d'habitatge de Calvià. Efectivament, una intencionalitat política de, en primer lloc, donar compliment a un mandat constitucional i al dret que tenen els ciutadans de les classes més necessitades, de poder accedir a l'habitatge. Aquesta és una intencionalitat política, entenem nosaltres, saludable i que celebrem que el Govern hagi iniciat o es comprometi a posar en marxa a través d'una autèntica política d'habitatge i de sòl.

Una autèntica política d'habitatge que ha de passar necessàriament, en primer lloc, per la rehabilitació, ja sigui lliure o integrada, que ha de passar per la promoció pública, d'habitatge amb totes les seves modalitats i que, fins i tot, ha d'analitzar, com s'ha proposat el Govern, les possibilitats d'incentivar l'ocupació del gran nombre d'habitatges desocupats que ens consta que hi ha a la nostra comunitat autònoma. I ha de passar per una autèntica política de sòl, amb la formació d'un patrimoni públic de sòl, d'acord amb els ajuntaments, en col·laboració amb els ajuntaments, i amb la col·laboració del Govern que, per cert, Sr. Conseller, aquest cens de sòl públic tan necessari que se li reclamava des d'aquesta tribuna per part del portaveu del Grup Popular, m'agradaria saber si l'ha trobat fet en aquests nou mesos que du en aquesta responsabilitat i, si no, evidentment, és important que s'hi posin a fer feina, crec que és tan important que l'haurien d'haver trobat i que hauria de ser la base per fixar aquesta política que vostès es proposen.

Com dèiem, parlem simplement d'un mandat constitucional, el dret a l'accés a l'habitatge dels ciutadans i la necessitat, i això és important, ho deia un dels portaveus que m'ha precedit en l'ús de la paraula, regular la utilització del sòl públic des de l'interès general evitant l'especulació. Precisament, a una comunitat autònoma com la nostra, on més es justificaria una adequada política d'accés a l'habitatge, on és més necessària una adequada política d'accés a l'habitatge, en aquests darrers anys hem pogut comprovar que ha lluit per la seva absència. Precisament, l'elevada demanda que desborda amb molt l'oferta, l'especulació del sòl, per una manca de polítiques correctores, perquè no hi havia voluntat política, ha dit també algun portaveu anteriorment que molts d'ajuntaments s'han dedicat a especular ells mateixos amb el percentatge de sòl públic que havien de rebre de les promocions urbanístiques, ha donat com a resultat aquesta manca de política d'habitatge per

un lloc, aqueixa mala política de sòl públic ha donat com a resultat que, segons les mateixes dades del Ministeri de Foment, en el quart trimestre del 99 s'ha produït un increment del 28,9, pràcticament del 30% sobre el mateix període de l'any 98, amb el cost de l'habitatge a les nostres illes, a les Illes Balears; quan la mitjana de l'Estat ha estat poc més del 12%, per davall de la meitat, o sigui que aquí, segons dades oficials, insistesc, del Ministeri, el preu de l'habitatge s'han incrementat en més del doble de la mitjana nacional.

D'altra banda, es considera, i els estudis així ho demostren, que no és desitjable la situació que es produeix quan els costos destinats a l'habitatge superen un terç de la renda mensual familiar, crec que és evident, i així ho demostren els estudis elaborats, que a Balears, on es dona la coincidència de preus de l'habitatge elevats, per una banda, i de salaris baixos, fa que aquest percentatge superi, i de molt, el percentatge d'un terç, com deïem, de la renda mensual destinada a l'habitatge. Per tant, es donen totes les condicions perquè en aquests darrers anys, en aquestes darreres legislatures no hagués passat el que, de fet, es va produir, que la nostra comunitat autònoma ha estat a la cua sempre del desenvolupament o del compliment dels plans d'habitatge concertats amb l'administració central.

Per tant, ja és ben hora que, donades aquestes circumstàncies, aquestes condicions de la nostra comunitat, ja és ben hora, i per això volem facilitar al Govern que es decideixi per una autèntica política d'habitatge i de sòl.

Que hagi començat per aprovar, com ja ha fet, un decret de rehabilitació, que regula la rehabilitació de l'habitatge, i que es proposi explorar totes les iniciatives possibles en aplicació de les lleis, evidentment, per evitar l'especulació del sòl i per facilitar l'accés a l'habitatge. Evidentment, amb compliment de tota la legislació, començant per la Constitució, que obliga els poders públics a evitar l'especulació i a fer polítiques de sòl i facilitar l'accés a l'habitatge, aplicant la legislació urbanística, en col·laboració i respectant l'autonomia municipal, les possibilitat que donen les mateixes Directrius d'Ordenació del Territori o la mateixa llei del sòl que, com ja s'ha citat, al seu article 39, considera o estipula que els planejaments generals podran delimitar en sòl rústic reserves de terrenys destinats a, entre d'altres casos, l'obtenció de terrenys per a la reclassificació en una classe de sòl on sigui factible una actuació urbanística d'interès general.

Aquesta és la via, Sr. Conseller, estam d'acord, amb compliment de les lleis, poder, en aquest moment, amb el que regula l'article 39 de la Llei del sòl rústic, preveure reserves de sòl que el dia de demà puguin ser destinades a la seva reclassificació, sempre amb l'objectiu de l'interès públic, no evidentment, jo crec que mai no s'ha pretès el que s'ha dit per alguns portaveus o en alguns diaris, passar a construir habitatges plurifamiliars en sòl rústic, evidentment no seria correcte, sí és correcte aquesta via que, a més, com dic, ve regulada a la mateixa llei del sòl rústic.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicent Tur. L'autor de la interpellació, Sr. González i Ortea, té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, claro, cuando la coral polifónica sale y se pone a discutir de verdad un tema, aunque algunos coletazos siempre nos caigan, claro, al Partido Popular, lo mal que lo hacemos, y tenemos la culpa de todo, amigos, se ponen las cosas más feas. Resulta que yo, de todos los que han salido, incluido su grupo parlamentario, sale a decir que no es correcto emplear suelo rústico para hacer viviendas plurifamiliares y de protección oficial o viviendas sociales. Por consiguiente, yo no sé si usted ha tomado nota de lo que ha oído aquí, no somos nosotros, son los que les dan apoyo a ustedes, al Gobierno, los que le han leído la cartilla hoy y bien leída. Por consiguiente, me temo que todo eso que se concreta, como no, en estudios, Sr. Conseller, me dice usted, al final de su intervención, "y lo más jugoso es que se están haciendo estudios jurídicos y que, bueno, quizás se pueden estudiar actuaciones sobre el suelo rústico común o residual". Es usted el único que lo defiende, como ha podido ver, el único que defiende esto.

No, Sr. Conseller, no parece adecuado usar el suelo rústico para construir viviendas sociales, otra cosa es y muy distinta por donde va la legislación del suelo rústico de aquí y otras legislaciones de España, sin duda, porque las administraciones públicas comprenden suelo urbano, suelo urbano, y ese suelo urbano lo reserven para la construcción de viviendas sociales, claro, esto está inventado hace mucho tiempo, no han inventado ustedes nada; si ése es el camino, naturalmente huelga tener aquí toda esta discusión. Pero ustedes iban por otro camino y siguen yendo, porque usted me habla de fórmulas para buscar la manera de convertir suelo rústico común o residual, ha dicho usted textualmente, en un suelo urbano susceptible de construcción de viviendas sociales, y ése es el camino equivocado. El camino de reservar suelos es un camino que se viene empleando constantemente.

Por cierto, me dice usted que los dos grandes ejes son, por un lado, el eje estudios, porque hacer no han hecho nada que no les hayamos dejado nosotros, nada absolutamente, cero, pero cero Kelvin, ¿sabe usted cuál es cero Kelvin, no?, 273 grados centígrados bajo cero, ¿no?, el cero absoluto, es decir aquel cero en que no hay ninguna partícula que se mueva, el movimiento es nulo, absolutamente nulo, porque a la temperatura de fusión del hielo, al cero normal, al cero Celsius o al cero patatero, que dicen otros, aun hay algo de movimiento, pero al cero Kelvin, no, y lo suyo es cero Kelvin. Porque me habla usted del segundo eje, la rehabilitación, ¿qué han hecho ustedes en rehabilitación nueva?, ¿qué han hecho en estos meses en rehabilitación nueva, Sr. Conseller? Salga y dígame. Nada, cero Kelvin también, cero absoluto. No han hecho nada, ustedes no han puesto una peseta en rehabilitación, ustedes no han hecho más que continuar el programa de rehabilitación que se han encontrado en junio del año pasado, eso. Y ahora es verdad que hacen una rueda de prensa y anuncian un gran plan de rehabilitación, incluso lo valoran en 5.000 millones, usted y yo discutimos el

presupuesto de su conselleria, en su momento, y fue una de las cosas que le señalé, que la rehabilitación y la cultura de la rehabilitación no se iban a encontrar a su lado, porque era muy importante ir por ese camino en esa comunidad, porque lo que no se puede es parar el sector de la construcción o dejar decaer el sector de la construcción, y la gran solución es la rehabilitación y volcarse, cada vez más en la rehabilitación. Pero ustedes han quitado dinero, ¿eh?, para rehabilitación, han quitado dinero. Y eso ya lo discutimos en el presupuesto.

Igual que lo de carreteras, de la conservación, y estoy esperando todavía que me diga usted, de dónde van a sacar dinero. Claro, ustedes hablan de 5.000 millones, de todas maneras, eso es lo mismo contado de otra manera. Esto es lo mismo contado de otra manera: mire, fondos habituales que se gastaron en la legislatura anterior, del orden de 1.000 millones en cuatro años, 250 en rehabilitación ordinaria. En conservación de patrimonio arquitectónico, se gastaron 3.000 millones, los cuatro años anteriores, o se comprometieron, ustedes se encontraron con la cola de eso, 3.000 millones; en rehabilitación de fachadas, Pla Mirall, la Conselleria de Fomento se gastó en dos años y pico o tres, porque eso no llegó ni siquiera a los cuatro, 1.200 millones de pesetas. Sume, y si a eso le suma cosas como las que se dedicaron en supresión de barreras arquitectónicas, etc., resulta que salen más de los 5.000 millones, o sea que, ustedes, no aportan nada nuevo tampoco en rehabilitación.

Es decir, que ustedes nos hablan, eso sí, de la importancia de viviendas sociales, naturalmente que son importantes, pero, primera cuestión, ustedes hasta ahora no han hecho nada más que hablar, hablar sí, presentar planes de rehabilitación ahora, en el último Consejo de Gobierno, la semana pasada, y desde el primer momento ya lo he dicho, y tengo aquí los *Diaris de Sessions*, grandes manifestaciones del Sr. Presidente ausente, del Gobierno, en que insistentemente dice lo mucho que van a hacer en eso, pero hasta ahora nada más que palabras, ni el eje rehabilitación, ni en el eje viviendas de protección oficial. Nada absolutamente.

Naturalmente, de lo del suelo rústico en suelo urbano, no me contesta usted a ninguna de las preguntas que le he hecho: cómo se iba a hacer eso, si se iba a hacer una ley especial, cómo se puede plantear una cosa así, cómo se puede convertir suelo rústico, expropiarlo y luego, de repente, decir, "y ahora es urbano por el artículo 14, y entonces vamos a hacer viviendas de protección social", cómo se hace eso, naturalmente usted no me lo ha explicado, me dice que hay estudios, estudios como tantos otros estudios que es a lo que se dedica este gobierno, a estudiar, es un gobierno aplicado, eso no cabe duda, porque se pasa el día, la tarde y la noche, y un mes y otro mes, y una estación y otra estación, estudiando; pero, desde luego, no acabamos de ver en qué se convierten esos estudios, de manera que, como le decía, yo creo que, Sr. Conseller, hágaselo mirar, porque una vez más salen y dicen una cosa que van a hacer, sorprendente y nueva, y resulta que no la tienen ni iniciada, ni tienen siquiera un proyecto mínimo del asunto, no saben lo que van a hacer para convertir suelo rústico en suelo urbano, si no es llamar a una hada madrina que lo toque con una varita mágica.

Y segunda cuestión, Sr. Conseller, encima le falta a usted evidentemente diálogo con el resto de los grupos, incluido el suyo, porque creo que todos sin excepción han manifestado hoy en esta tribuna que naturalmente no se puede convertir el suelo rústico en suelo en que se construyan viviendas de protección oficial. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller, en contrarèplica i per tancar.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President, senyors diputats. Jo la veritat és que ja m'intrigava, perquè des dels nou mesos que fa que estam de Govern hi ha hagut una gran bateria de preguntes en temes de carreteres, fins i tot quan parlem d'habitatges s'han mencionat carreteres; es parla de moltes coses, i notava a faltar l'interès, trobava estranya que no tocassin el tema d'habitatge. Però bé, és que ja avui m'ha sorprès el portaveu del Partit Popular perquè aquí de fet estam parlant d'un desenvolupament d'un article d'una llei, que és la del sòl rústic, el 39.2, que parla que després es reglamentarà, i vostè em diu que aquesta llei el que diu és que a una llei del sòl rústic diu que s'ha de comprar sòl urbà. S'ho llegeixi. Em sorprèn que és que vostè no tenia, o aquest article els ho varen colar, perquè vostès no tenien una política clara en aquest tema, perquè en aquesta llei precisament es parla que en sòl rústic comú, i ho haurà de desenvolupar el Govern, la forma, es podrà fer un patrimoni de sòl. I açò es diu textualment, és a dir simplement ho ha de llegir. El que passa és que ja si començam que vostè quan utilitza una argumentació ja parteix que desconeix aquesta llei, llavors difícil és arribar a clarificar quin és el punt de vista de tots, la veritat.

Perquè aquí què està en qüestió?, i jo crec que no ens hem contradit cap dels nostres, ni el grup que està al Govern, ni els grups que poden donar suport al Govern. Nosaltres hem dit, i ho repetim, seguir la via de l'interès general, i una construcció en rústic a mi em repel·leix, i mai no li donaria suport. Nosaltres el que deim és que el Govern, els consells insulars, els ajuntaments han de fer una política de qualificació de sòl, i evidentment el sòl sempre va néixer el sòl urbà, i un va sortir rústic; el sòl urbà ha sortit d'un procés que ha passat de rústic a urbanitzable, i d'urbanitzable a urbà. I resulta que totes les comunitats autònomes de l'Estat, amb Partit Socialista, amb el PP, amb partits nacionalistes, tothom està preveient a les seves legislacions fórmules similars a la que preveu aquesta llei del rústic en aquest punt, jo hi estic molt d'acord, i resulta que ara aquí hem de fer tot el contrari, sí donar facilitats als particulars i posar-los terrenys al seu abast, però l'Administració, que en definitiva és la que qualifica, és la que té la potestat de generar plusvàlues amb la qualificació, resulta que l'Administració ens hem de llevar totes les armes que tenim. Doncs no, nosaltres som precisament, jo entenc que a l'activitat privada se li ha de donar un camí, però el que és evident és que l'Administració ha d'assegurar el benestar de la majoria dels ciutadans, i en aquest moment aquí tenim un problema, i *cero patatero* efectivament, perquè està de moda, jo crec que és una "daçona" bastant

desafortunada, les votacions amb majoria absoluta tampoc no donen fe que les coses siguin correctes en aquest aspecte. *Cero patatero* el que varen fer vostès, i efectivament, i nosaltres per exemple en els temes de rehabilitació en aquest moment, que s'han d'afrontar despeses de classificacions de rehabilitació perquè no s'havia anat controlant el pressupost, no s'havia controlat, i resulta que arribava un senyor i deia "vull rehabilitar un habitatge" i se li donava sense mirar si hi havia un límit de pressupost, i en aquest moment hem de fer front a açò, i és una feina que també s'està fent.

I jo crec que seria interessant tal vegada a la Conselleria d'Ordenació del Territori fer un repàs de tot el que és la política del sòl, i fer una cosa, perquè jo crec que hi ha d'haver gran consens entre tots els partits, perquè de fet en la realitat aquí ens deim unes coses, però després agafes i dius que a Calvià l'Ajuntament diu una cosa, però amb els contractistes, els constructors també estan interessats, però te'n vas a Sineu, que per exemple hi ha el PP i UM, i també estan parlant de requalificar sòl rústic per fer habitatges; i te'n vas a un altre que tal vegada és socialista, l'altre serà PSM, i tothom estam igual. Per què? Perquè el gran problema és que en aquesta comunitat balear s'ha fet un mal urbanisme, i ens trobam que hi ha ajuntaments que tenen un planejament del 56, que no s'ha fet urbanisme, el que s'ha fet és procurar donar llicències. Per què no s'ha fet planejament? Perquè així era més fàcil afavorir el sector privat. I el que és hora que canviem la iniciativa i siguem nosaltres els que puguem qualificar, i no vol dir que haguem de fer la competència als promotors, però a més li puc demostrar que uns pocs ajuntaments que tal vegada han fet un urbanisme adequat, sí que han disposat sòl, i no necessàriament ha de ser de règim especial, però sí que han pogut posar sòl a disposició dels promotors i pogut fer règim general.

És a dir, a les Balears, a pesar de tot, en segons quins llocs s'ha fet règim general, però perquè hi ha hagut ajuntaments que han fet una política adequada urbanística. I aquí el tema és, no juguem a enganar la gent, si farem en sòl rústic com s'han fet a vegades escoles, s'han fet poliesportius i s'han fet mil coses; no, nosaltres el que hem de fer és generar reserva de sòl, i juntament amb els ajuntaments el que hem de procurar és que a les revisions del planejament aquest sòl sigui urbà, i deixar-nos d'enganar la gent. Construccions en sòl rústic no, però és que tot inicialment sempre ha estat rústic.

És a dir que aquí ens estam confonent, i del que sí ens oblidam, i crec que el més important és fer una bona política de sòl, perquè els ciutadans puguin tenir habitatges a un preu adequat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Amb la seva intervenció queda substanciada aquesta interpell·lació.

IV.- Proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre possibles irregularitats en l'adquisició pel Govern de les Illes Balears de les finques d'Albarca i es Verger (Escrit RGE núm. 1780/00, presentat pel Grup Parlamentari Popular).

I passam al quart i darrer punt de l'ordre del dia, que és la proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre possibles irregularitats en l'adquisició per part del Govern de les Illes Balears de les finques d'Albarca i es Verger, segons l'escrit 1780, presentat pel Grup Parlamentari Popular. En nom d'aquest grup, per defensar la proposta té la paraula el Sr. Flaquer per un temps de deu minuts.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'objecte d'aquesta sol·licitud és la creació d'una comissió d'investigació per part d'aquest parlament per investigar les més que presumptes irregularitats en la compra de dues finques, concretament d'Albarca i es Verger. Són fonamentalment dues les qüestions, dues les grans ombres que planegen sobre aquestes compres. En primer lloc l'absència d'un concurs públic, absència que no ha justificat adequadament aquest govern amb motius que poguessin justificar una compra directa d'aquestes finques. Valors paisatgístics i valors ambientals poden vostès imaginar, senyores i senyors diputats, que els tenen també moltes d'altres finques de la nostra comunitat autònoma.

El conseller de Turisme va dir que un altre motiu que justificava la compra directa i l'absència de concurs públic era l'intent d'evitar una operació d'especulació per part d'uns alemanys. Va parlar fins i tot el conseller en seu parlamentària, i està escrit al *Diari de sessions*, que aquestes finques que pretenien comprar uns ciutadans alemanys havien de ser venudes automàticament a Alemanya per 2.000 milions de pessetes. S'ha demostrat que és fals, s'ha demostrat que el conseller de Turisme ens va enganar, ens va dir mentides a la Comissió.

Jo crec que no hi ha motius que justifiquin una compra directa per un valor de 1.200 milions de pessetes. I m'anticip al que puguin dir altres grups a la rèplica. Si treuen altres finques, al marge que qualcuna d'elles ha estat comprada per llei i per concurs públic, moltes d'altres, sí que els demanaria que també comparassin el preu del metre quadrat. Per favor, que ens diguin quina qualificació urbanística tenien les finques que es varen comprar en el seu moment, i quin grau de protecció tenien, en comparació amb el grau de protecció i la qualificació urbanística que tenen les finques d'Albarca i es Verger, perquè si no, les comparacions no són correctes.

Però més greu que l'absència de concurs públic és encara el tema del preu pagat per aquestes finques. Moltes qüestions criden l'atenció en relació a aquest preu. La primera, que el Govern pren la decisió de comprar per 1.200 milions de pessetes abans de tenir qualsevol informe de valoració econòmica d'aquestes finques. No dic la compra definitiva, però sí la decisió de compra en un acord de la Comissió Interdepartamental de Turisme, que també està reflectida convenientment en sol·licitud de documentació demanades pel nostre grup parlamentari. És evident que aquesta actuació no pot obeir més que a intentar vestir un sant, que ja està fet, més que a justificar adequadament i raonablement quin és el valor real d'aquestes finques.

També contribueix a l'obscurantisme d'aquesta operació el fet que el Govern hagi negat fins fa molt poc temps la més mínima informació al Grup Popular en relació a aquestes finques. Han hagut de passar quatre mesos per conèixer aquests informes, han hagut de passar quatre mesos per poder conèixer quins motius varen dur al Govern a comprar aquestes finques. Però molt més greu encara és que sabéssim de l'existència d'una opció de compra per part d'uns particulars xifrada en 900 milions de pessetes, quan el Govern en paga 1.200, opció de compra que hem de dir que no es va fer efectiva, la qual cosa segurament ens pot indicar que a aquesta gent no li devia interessar aquella finca, i molt manco a aquell preu. Ja el devien considerar excessiu, i veuran per què el consideraven excessiu.

Però és que més el Govern coneixia aquesta opció de compra. Malgrat el conseller de Turisme aquí, al plenari, digué que no coneixia res del d'abans, d'Albarca i es Verger, a la comissió anterior que hi va haver, de Turisme, al Parlament, i està escrit al *Diari de sessions*, el conseller de Turisme ens deia "és cert, hi havia una oferta de compra de 900 milions de pessetes". O sigui que el conseller, o va mentir a la Comissió, o va mentir al Plenari. Però és que el conseller ens deia a més que si hi havia una diferència entre els 900 milions de l'opció de compra i els 1.200 que va pagar finalment era per dos motius: un, perquè aquesta finca tenia càrregues, tenia deutes -també està aquí escrit, a la Comissió quan ho va dir el conseller de Turisme- i que en conseqüència aquestes càrregues i aquests deutes feien que el preu pagat finalment fos superior al que pagaven aquells ciutadans particulars. Fals una altra vegada. Hem tingut accés a aquests documents, que han publicat fins i tot els mitjans de comunicació, i queda claríssimament demostrat que el preu de 900 milions de l'opció de compra era un preu sense càrregues, sense deutes i sense hipoteques. De manera que, insistesc que aquests 300 milions de pessetes continuen existint entre el que es feia comptes cobrar i el que finalment va pagar el Govern d'aquesta comunitat autònoma.

El segon motiu que se'ns va explicar del sobrecost eren qüestions fiscals, que ningú no ens ha explicat, que m'agradaria que ens explicassin quines són les qüestions fiscals que es varen explicar a un determinat moment, i que ningú no n'ha tornat a donar explicacions, perquè convendria que aquesta cambra tengués explicacions d'aquest sobrecost fiscal que tenia aquesta operació, si és que n'hi havia.

Això és el greu, que el Govern coneixia l'opció de compra, que el Govern coneixia que no hi havia deutes i no hi havia càrregues, i que malgrat tot això paga 300 milions de pessetes, com a mínim, de més del que hi havia a l'opció de compra. Però és que a més si els particulars no varen fer efectiva l'opció de compra segurament és perquè abans, abans que hi hagués tot un debat apassionat sobre aquesta qüestió d'Albarca i es Verger, aquests particulars varen tenir la prudència, quan encara Albarca i es Verger no estaven en els mitjans de comunicació ni en el debat polític, varen tenir la prudència de demanar un informe a una societat de taxació, registrada en el Registre Oficial de Societats de Taxació, on aquesta societat deia, en un informe que consta de devers 70 o 80 folis, que aquestes finques valien aproximadament, les dues, 900 milions

de pessetes. Però a més deia que com que el planejament urbanístic, i llegesc literalment: "*El planeamiento urbanístico se encuentra actualmente en fase de revisión, por lo que si su aprobación definitiva contemplara la totalidad de las superficies como de especial protección* -cosa que va passar efectivament a finals de l'any passat, com tots vostès recorden- *el valor de tasación quedaría reducido automáticamente en un 40%*". Ves idò per on que aquestes finques tenien un valor, com a conseqüència de la protecció, de 500 milions de pessetes, segons una empresa especialitzada en la taxació, segons una empresa neutra, imparcial, objectiva, i que va fer la seva feina molt abans que aquest tema entràs en el debat polític i parlamentari.

Podem en conseqüència, senyores i senyors diputats, i si m'ho permeten, començar a extreure conclusions. Estam sense cap dubte davant una operació fosca, davant una operació obscura que ha suposat sens dubte un malbaratament dels doblers públics, dels doblers de tots els ciutadans d'aquestes illes. I a més, com he dit abans, i he posat de rellevància, una compra que s'ha fet a dit, de manera directa, sense donar l'oportunitat a altres ciutadans per poder-hi participar. I a més, com pens que ha quedat també sobradament demostrat durant aquesta intervenció, s'ha pagat un sobrecost per aquestes finques, sobrecost de 300 milions, per ventura fins i tot de 600 o 700 milions de pessetes, que només pot obeir a dues raons, a dos motius, i que aquesta comissió precisament podria tractar d'aclarir. Només pot haver obeït o a una negligència total i absoluta dels responsables de les conselleries que han dut a terme aquestes compres, de no saber que estaven pagant un sobrecost per unes finques, i crec que quan parlem de 500, 600, 700 milions de pessetes s'haurien de prendre decisions i s'haurien d'assumir responsabilitats polítiques; o, el que encara ens temem molt més, la segona possibilitat, que és tenir qualche sospita certa i fonamentada de què ha passat amb aquests 300 milions de pessetes, per no dir 500 o 600 milions de pessetes.

On son, senyores i senyors del Govern, senyores i senyors dels grups que donen suport, aquests 300, 400, 500 milions de pessetes de diferència? Han estat només un error polític, una negligència, de la qual s'haurien de derivar dimissions immediates?, o hem de pensar en qualche cosa molt més perillosa i molt més greu?

Creim, senyores i senyors diputats, que hi ha motius sobrants, motius més que suficients per a aquesta comissió. No es tracta ja de dubtes, parlem de fets, de documents, de papers. Absència de concurs, decisions de compra anteriors als informes per part del Govern, documents que acrediten sobradament que el preu pagat és excessiu; mitges veritats contínues, per no dir mentides i falsedats, del Govern a l'hora d'explicar aquestes compres.

Res, senyores i senyors diputats, si em permeten, el que va dir el Sr. Crespí, *una cosilla*, tot això, *una cosilla*. *Crespí minimiza la polémica por Albarca llamándola cosilla*. Una *cosilla*, Sr. Crespí, 400, 500 milions de sobrecost, una *cosilla*. No, Sr. Crespí, un vertader escàndol, del qual han de donar explicacions a tots els ciutadans d'aquestes illes. Mirin, i acab:

la setmana passada el Sr. Antich va pujar a aquesta tribuna dient que mentre el Sr. Matas no donàs explicacions de Bitel, ell creuria que hi havia hagut espionatge, que per cert, per les notícies que apareixen als mitjans de comunicació pareix que va minvant, aquest tema de Bitel; esperem que hi hagi qualche diputat d'aquesta cambra que sigui capaç d'exigir la dimissió del Sr. Antich, com es va comprometre la setmana passada si tot això en el seu moment processal i judicial oportú acaba com tots creim que acabarà. Si el Sr. Antich va dir això la setmana passada, jo els dic a vostès, ja que no té la valentia i la gallardia de ser avui aquí, quan es parla d'escàndols del seu Govern i no és capaç d'estar assegut a aquesta cadira, jo li he de dir avui al Sr. Antich, encara que no hi sigui, que mentre no es donin explicacions satisfactòries suficients sobre aquestes compres, haurem de pensar que aquests 300, 400, 500 milions de pessetes han tengut un destí espuri i inconfessable.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Grups que vulguin intervenir? El Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Qui ens hauria d'haver dit, fa només uns mesos, que avui estaríem debatent la creació d'una comissió d'investigació a proposta del Partit Popular? Com canvien les coses, quantes sol·licituds es presentaren a la passada legislatura, i quantes vegades el Grup Popular va impedir que prosperassin? Si no vaig equivocat, una quinzena aproximadament, el PP va votar en contra de la constitució de comissions d'investigació. És que no estaven justificades aquelles sol·licituds? És que el Govern del PP ho havia fet tot molt bé, molt transparent? No és veritat que en moltes ocasions hi va haver seriosos dubtes en relació a les actuacions en matèria econòmica fetes pel Govern del PP? No és veritat també que aquestes actuacions en alguns casos varen ser investigades pels tribunals, i fins i tot els tribunals determinaren alguna vegada que hi havia hagut pràctiques delictives? És que no va haver de dimitir un president d'aquesta comunitat, i del Partit Popular, per motius de corrupció? Per què el Partit Popular mai no va permetre que es creassin comissions d'investigació mentre ells governaven, i ho demanen ara que estan a l'oposició?

Nosaltres pensam que simplement per això, perquè han passat a l'oposició. De totes maneres, ja està bé, es veu que necessitaven fer el seu camí a Damasc per rebre la inspiració divina, i per tant haurem de fer el possible perquè continuïn molt de temps a l'oposició i puguin augmentar aquest grau de lucidesa que tenen en aquests moments, i sobretot que millorin els seus comportaments democràtics, que fins ara no havien estat precisament exemplars.

El nostre grup no ha modificat la seva posició. Quan estàvem a l'oposició ens cansàrem de demanar comissions d'investigació. Ho demanàrem en solitari, ho demanàrem amb altres grups. Ara, que participam de la majoria del Govern, volem el mateix, tenim la mateixa exigència ètica i de

transparència. Volem que la gestió dels diners públics es faci al servei de tots els ciutadans, no d'interessos particulars, es faci d'una manera transparent i que no hi hagi dubtes de com es fan. Pensàvem i pensam que això és una condició inel·ludible si volem recuperar el crèdit de la pràctica política, que, com vostès saben, està avui en dia sota mínims en la consideració dels ciutadans, i per tant la lluita contra qualsevol forma de corrupció política és importantíssima, forma part destacada de les nostres preocupacions, i també de l'acord programàtic que permet la creació d'aquest govern de progrés.

Ara bé, vol dir tot això que la sol·licitud de crear una comissió per investigar la compra de les finques d'Albarca i es Verger està justificada? Nosaltres pensam que no ho està, de cap de les maneres. I s'ha d'aprovar la creació d'una comissió en els termes que ho presenta el Grup Popular, i exclusivament en aquests termes? Pensam que tampoc, però esperin, que ho explicarem una mica, perquè la compra de les finques d'Albarca i es Verger, a pesar del que s'ha dit aquí, i mentre no es demostrí el contrari, ha estat una gran compra, que s'ha fet al millor preu que s'hagués fet mai, una gran compra per a aquesta comunitat, especialment per a l'illa de Mallorca, jo he de dir, ciutadà de l'illa d'Eivissa, el que m'agradaria és que també allí se'n pogués comprar alguna, per al conjunt dels ciutadans de l'illa, però evidentment per al territori de l'illa de Mallorca, per als habitants d'aquesta illa ha estat una gran compra, evidentment a molt millor preu que cap de les que varen fer vostès, i tenint en compte que això representa més del 50% del patrimoni de sòl rústic d'aquesta comunitat.

No està justificada perquè en aquesta cambra s'han donat totes les explicacions, en respostes a preguntes, en comissió, en ple, en compareixença de la consellera de Medi Ambient, del conseller de Turisme. L'únic que vostès poden retreure, si hem de creure les seves informacions, -que no tenim per què pensar que sigui errònies- hi ha hagut una manca de diligència, o una distracció en passar-li una informació per escrit, que de totes maneres ara tenen. Ara, la informació en ple i en comissió ha set exhaustiva. I vostès registren la sol·licitud de creació de comissió d'investigació el dia 12 d'abril, sent que el 22 i 23 del mes anterior, del mes de març, s'havien produït les compareixences dels consellers; que el mateix ple de l'11 d'abril s'havien donat respostes a les preguntes. Per tant, tenien una informació considerable.

Parlen en l'escrit de sol·licitud de controvèrsia suscitada en relació al preu pagat. Bé, controvèrsia, de moment aquesta controvèrsia surt de vostès, però no l'hem trobada a altres llocs. Una compra que, com deim, pensam que s'ha fet en bones condicions. I parlen també de contradiccions entre membres del Govern que, (...) l'explicació que ha donat el Sr. Flaquer, no hem trobat aquestes contradiccions que diuen vostès que hi havia.

El Sr. Flaquer ha dit algunes coses més per justificar la creació d'aquesta comissió. Assegura ell, d'una manera pensam nosaltres que temerària, que hi ha més que presumptes irregularitats. Justifiquen la manca de concurs públic, és a dir que no és la primera vegada que es fan coses sense concurs públic; i també afirma que s'ha demostrat que el conseller

enganyava. Serà per a vostè. Ha dit que s'havia demostrat que enganyava, no ha explicat vostè, no ha demostrat com enganyava el conseller. Bé, que el Govern pren decisió abans de tenir cap peritatge sobre el seu valor, això s'ha explicat tantes vegades que ja avorreix una mica, i en tot cas vostès diuen aquí, consideren que la compra pot haver estat no massa afortunada, perquè podria haver-hi un sobrecost. Realment pensam que al preu que s'han fet les coses no hi ha un sobrecost, però bé, a la seva informació.

Nosaltres davant una cosa que ha estat tan explicada, què pensam, imaginam quines puguin ser les motivacions reals del PP per demanar aquesta comissió? Nosaltres tenim la sospita que el PP vulgui contribuir a la cerimònia de la confusió que s'està creant en relació a la declaració de parcs naturals de les serres de Tramuntana o de Llevant. Com que resulta que aquestes finques formen part d'un d'aquests indrets, podrien ser el nucli inicial del futur parc natural, i a més podrien també servir per promocions turístiques respectuoses del medi ambient, i que siguin compatibles amb aquests usos, dins la campanya de desinformació que s'està fent als habitants d'aquestes zones, tal vegada aquí podríem encaixar.

Bé, de totes maneres, dit això, dit que nosaltres pensam que de moment les coses han set transparents, i no veim motius de sospita, de crear comissió d'investigació, el vull anunciar molt formalment que nosaltres votaríem a favor de la creació d'una comissió d'investigació de la compra de les finques d'Albarca i d'es Verger, sempre i quan vostès acceptassin que s'incorporàs a aquesta comissió d'investigació la compra d'un altre immoble que a la passada legislatura va sol·licitar l'oposició, i vostès votaren en contra.

Mirin, senyores i senyors del Partit Popular, la decisió està en les seves mans. Si realment vostès volen que s'investigui tot el que hi ha en relació a la compra de les finques d'Albarca i es Verger, i no tenen res a tapar de la compra de l'edifici de la Conselleria d'Agricultura del carrer Foners de Palma, acceptin que es creï una comissió d'investigació conjunta. I no m'expliquin que el procediment judicial es va quedar arxivat, perquè el que investiga una comissió parlamentària són altres qüestions, són si les coses políticament s'han fet d'una manera correcta o no s'hi han fet, o si s'haurien pogut fer millor.

Per tant, si volen el vot afirmatiu del nostre grup, i per tant que es creï la comissió i es pugui investigar tot el que vostès volen, si accepten que també puguem investigar la compra de l'edifici de la Conselleria d'Agricultura, els repetesc que el nostre vot serà afirmatiu. De totes maneres, perquè no s'enganyin, aquest grup parlamentari, si al final vostès no accedeixin, aquest grup parlamentari votarà en contra, però també els anunciam que registrarem una sol·licitud de comissió d'investigació que pugui investigar totes les compres d'immobles que despertin sospites per part d'uns o dels altres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, fixarem la posició del PSM-Entesa Nacionalista davant aquesta proposta del Partit Popular, on sol·licita una comissió d'investigació per veure com s'han efectuat les compres de les finques d'Albarca i Es Verger per part del Govern de les Illes Balears.

Després de les dues compareixences que hi ha hagut en comissió, una del conseller de Turisme i l'altra de la consellera de Medi Ambient, per explicar els objectius d'aquesta compra, el procediment que s'havia seguit per a l'adquisició i l'ús que se'ls volia donar després d'haver lliurat la documentació que s'ha demanat per part de l'oposició, nosaltres creim que es fa innecessària aquesta comissió d'investigació.

El conseller va sol·licitar abans de fer efectiva els informes pertinents, un de la Direcció General del Patrimoni, tal com va informar a la Comissió de Turisme, i un altre d'un taxador extern, i en els dos casos el preu no superava els 1.200 milions de pessetes, que és el que pagarà el Govern de les Illes Balears per aquestes finques. Si tenim en compte els preus per la compra de patrimoni natural que han realitzat el Govern de les Illes Balears i altres governs, o el Govern de l'Estat, a les Illes Balears, veurem que el preu és més que raonable.

Jo entenc que amb aquesta proposta el Partit Popular, com que ja no pot dir que el Govern està paralitzat, que el Govern no actua, que el Govern no fa, en aquests moments proposa la creació d'una comissió d'investigació perquè el Govern de progrés en una sola compra ha comprat exactament el mateix que el Partit Popular va comprar en 16 anys.

Nosaltres creim que 100 pessetes el metre quadrat és més que raonable perquè en aquests moments a Menorca s'està pagant bastant més, i hem de tenir en compte que a l'illa de Menorca el preu del sòl rústic, com que no hi ha la pressió de la compra dels alemanys, està bastant per davall el preu del sòl rústic a Mallorca. Però el Partit Popular paga més car a Menorca que a Mallorca. El Sr. Flaquer ens demanava que comparéssim terrenys amb la mateixa qualificació urbanística, sòl rústic protegit. El PP, el Ministeri de Medi Ambient, que en aquests moments presideix el Sr. Matas, va comprar sòl rústic protegit a 300 pessetes el metre, a 300 pessetes el metre, i aquí es pagarà a 100 pessetes el metre quadrat.

Per tant, nosaltres creim que el preu és més que justificat, i no només açò, a Menorca es compraven aquestes finques perquè els propietaris tenien peatge posat per arribar a la platja i, per tant, feien pagar a qualsevol persona que volgués anar a nedar, i resulta que el Ministeri de Medi Ambient va comprar els terrenys però no va comprar el camí, i ara la consellera de Medi Ambient ha hagut de pagar, ha hagut de comprar els camins per arribar a les platges, que era la justificació perquè el Ministeri de Medi Ambient comprés aquestes finques. La

setmana passada en aquest ple mateix un diputat del Partit Popular ens demanava per la paralització del Govern en els convenis que s'havien fet amb els propietaris de sòl rústic de Menorca, als quals s'havia pagat una part de les seves finques a 300 pessetes el metre quadrat. Per tant, si amb 100 pessetes el metre quadrat el Sr. Flaquer té raonades sospites dels doblers que s'han guanyat i que s'han quedat no sabem qui, a 300 pessetes el metre, com a quants se'n poden quedar més que el que vostès sospiten per la compra d'Albarca i Es Verger?

Per tant, nosaltres creim que aquesta comissió d'investigació, sobretot si entram en la valoració del preu al preu que vostès comprenen sòl rústic protegit a les Illes Balears i al preu que l'ha comprat aquest govern, és totalment innecessària.

A una pregunta, que em pens que també va ser va un parell de setmanes, al conseller, el conseller de Turisme els deia que aquest tema no donava per a més, que tots els papers estaven enmig del carrer, que tothom podia saber exactament a quin preu s'havia comprat, que era un preu més que raonable i, per tant, que aquesta llimona ja no donava més suc, i nosaltres l'únic que feim és aquesta comparació: Vostès compren a 300, el Govern ha comprat a 100.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Joan Bosco Gomila en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. En nom del Grup Socialista té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Flaquer, s'ha de ser molt cínic per pujar aquí avui a defensar una comissió d'investigació, unes persones, el Grup Popular, que durant 16 anys varen governar aquesta comunitat autònoma.

Vostès pensen que la història d'aquesta comunitat autònoma comença fa nou mesos, des que governa el pacte de progrés en aquestes illes? No, senyors, aquí vostès varen governar durant 16 anys i durant 15 ocasions hi va haver debats en aquest parlament sobre comissions d'investigació, i vostès, una rere l'altra, sempre varen votar en contra, mai no varen permetre que es fes cap comissió d'investigació en aquest parlament, i avui presenten una comissió d'investigació que per nosaltres és totalment injustificada.

Però no vull deixar escapar la història, els vull fer una breu, petita història de tot el que va succeir en aquest parlament durant els anys de govern del Partit Popular, durant els anys que els partits que estàvem a l'oposició, avui en el Govern, presentàvem iniciatives sobre comissions d'investigació més que justificades, que la història, el temps i els jutjats ens han donat la raó.

Temes com Bon Sossec en el 92. En el 94 una altra vegada el Grup Socialista presenta una comissió d'investigació per investigar la concessió del túnel de Sóller, que tots recordam perfectament, i els arguments que empra el Partit Popular en aquell moment per rebutjar la comissió d'investigació el Sr. González Ortea, avui erigit nou portaveu del Grup Popular, diu, o deia: "*Para investigar tiene que haber un delito o, por lo menos, una presunción de existencia de ese delito, y este caso no la hay por ninguna parte. No hay ninguna presunción ni mucho menos, lógicamente, ninguna actuación delictiva* -en el cas túnel de Sóller. *A mi me parece que está todo claro, como el agua, y créanme que lo conozco bastante de cerca*", Sr. González Ortea, en un tema que va haver d'acabar en els tribunals i que va suposar la dimissió de tot un president del Govern d'aquestes illes vostè deia que no hi havia cap motiu i que el coneixia molt de prop, molt de prop el podia conèixer i ara podem saber com deu assessorar al Partit Popular el seu portaveu, que coneixia molt de prop aquesta història i es va negar a una comissió d'investigació.

En el 94, cas Brokerval, un altre gran embull en aquesta comunitat autònoma, on el conseller d'Economia en aquell moment, Jaume Matas, avui flamant ministre de Medi Ambient, deia: "Sr. Sampol, el que li interessa és sembrar ombres de dubte en coses que no en tenen cap"; en el cas Brokerval, coses que no tenen cap ombra de dubte. La història ens ha tornat a donar la raó.

L'octubre del 96, per posar un altre cas d'una comissió d'investigació sol·licitada aquí pels grups que avui formam part del Govern, o que donen suport al Govern, i que el Partit Popular, com sempre durant 15 ocasions es va negar a aquesta comissió d'investigació, sobre la compra de la Conselleria d'Agricultura per adquisició directa, compra per adquisició directa, que avui vostè critica, però que en el seu dia sí que varen fer a través d'uns intermediaris molt relacionats amb el Sr. Cañellas, amb uns expedients sense certificar, amb un preu totalment excessiu i irraonable, a 182.000 pessetes el metre quadrat, quan n'havien costat 53.000 i el preu del mercat en aquell moment eren 80.000 pessetes el metre quadrat. M'expliquin com tot això no era lògic d'investigar i avui és molt més lògic investigar unes coses, que realment no ha sabut explicar el Sr. Flaquer quan ha intervengut. En aquest cas de la Conselleria d'Agricultura, a més, els ho he de recordar, el Govern no havia donat cap tipus d'explicació en aquells moments a l'oposició. El PSM, en nom del Sr. Sampol, feia un mes que havia demanat compareixença i ningú del Govern en aquell moment havia comparegut a donar explicacions. Evidentment el PP va votar en contra i va obstruir una altra vegada la possibilitat d'una comissió d'investigació en aquest parlament.

L'octubre del 98, la darrera que es va veure en aquest parlament, la darrera proposta de comissió d'investigació en aquest cas sol·licitada per Esquerra Unida sobre l'empresa Isba, supòs que tothom recordar l'escàndol, el PP vota en contra i els diré els arguments; el Sr. Jaén Palacios, defensor en aquell moment, diu: "*El escrito es bastante pobre, pobre en la expresión y en la justificación de los argumentos*". El seu escrit, el que presenten avui, no és pobre tan sols en l'expressió

i en els arguments, sinó que és totalment inacceptable i fals, totalment fals. El títol que vostès presenten avui per investigar és *Possibles irregularitats*, i en l'exposició de motius, enormement documentada, Sr. Jaén Palacios, que vostè feia unes disquisicions sobre que les comissions d'investigació o bé es documenten o bé no s'accepten, la seva, enormement documentada, té exactament cinc línies, i diu com a cosa convincent per la qual s'ha d'acceptar aquesta comissió d'investigació: "Ateses les nombroses contradiccions manifestades per membres del Govern sobre l'esmentada adquisició". Això és totalment fals, no hi ha hagut cap contradicció entre cap membre d'aquest govern per comprar aquesta finca d'Albarca; si no ens diguin quines contradiccions han vist vostès i nosaltres potser anam equivocats i les acceptarem.

Una sol·licitud de comissió d'investigació, per tant, que presenta el PP totalment rebutjable.

Però vull explicar aquí la història que ha tingut el tema de les finques d'Albarca i Es Verger durant tot aquest temps que ha passat des que el PP s'interessa per aquest tema. La demanda de sol·licitud del PP a què feia referència el Sr. Flaquer, en el ple de dia 15 de febrer del 2000 hi ha dues preguntes al conseller de Presidència que dóna totes les dades que se li demanen; el 22 de març hi ha la compareixença de la consellera de Medi Ambient en comissió, que dóna totes les explicacions que se li demanen; dia 23 de març, compareixença del conseller de Turisme, que igualment explica totes les dades que se li demanen i fins i tot els dóna còpia de la valoració econòmica; i en el ple de dia 11 d'abril dues preguntes igualment orals al conseller de Turisme, on també es respon amb tota la informació possible. Per tant, no hi ha res a investigar perquè tot és sobre la taula, tot està molt clar i nosaltres tenim la consciència molt tranquil·la de donar suport a un govern que actua amb netedat.

De la seva intervenció, Sr. Flaquer, hem d'entendre que *creu el ladrón que todos son de su condición*; que vostès fessin coses molt estranyes quan governaven no significa que aquest govern faci coses estranyes quan governa. Aquí no falta cap milió de pessetes, aquí el que hi ha és molta barra per part del Grup Popular.

(Remor de veus)

La intenció d'aquest govern de les Illes Balears, que l'ha expressada moltíssimes vegades, és una intenció de crear una xarxa d'espais naturals. En això el PP ara no té res en contra, però abans, quan governava, no ho va fer. Aquestes dues finques a què ens referim estan protegides via LEN i el Govern decideix fer una passa endavant per poder-se fer càrrec de la gestió d'aquestes finques i crear un bon espai natural per a gaudi de tots els ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes. Aquestes finques, com molt bé han dit els companys que m'han precedit en la paraula, suposen el 51% de tot l'espai natural que s'ha comprat des de la democràcia. Per tant, senyors del Partit Popular, si haguessin fet feina quan tocava, per ventura ara no tendríem tan mala situació en qüestió d'espais naturals a Mallorca.

Aquesta finca se situa a la costa nord de Mallorca, on el Govern té intencions de crear un espai natural per la forta pressió urbanística que hi ha. Es farà un pla d'usos en el seu moment, com bé ha explicat la consellera de Medi Ambient a la compareixença de la Comissió d'Ordenació Territorial.

El novembre, el novembre, i no tergiversi les dates, Sr. Flaquer, aquestes finques varen ser ofertes al Govern de les Illes Balears. La comissió interdepartamental ho va estudiar el novembre. A l'article 4 -jo li ho dic per si no ho sap- de la creació de la comissió interdepartamental, apartat c), diu, com a responsabilitat del que és una comissió interdepartamental que vostè hauria de saber: "L'estudi i examen de projectes i propostes d'abast autonòmic amb repercussió en el turisme que impliquin competències de diversos departaments...", i tal, "faran estudis per informar el Govern". Aquest estudi es fa per part de la comissió interdepartamental i creu que és bona aquesta adquisició de les compres. Dia 20 de novembre hi ha la valoració mediambiental, que diu, aconsella que són unes finques d'un gran valor mediambiental i paisatgístic; hi ha dos informes econòmic, un dia 4 de gener i un dia 24 de gener, el de dia 4 valora les finques en 1.518 milions i el de dia 25 en 1.238 milions. El Consell de Govern decideix la compra no abans de les valoracions econòmiques, en això ha mentit, Sr. Flaquer, sinó dia 11 de febrer, després de les valoracions econòmiques que justifiquen aquesta compra.

El PP durant els anys que va governar va fer 19 compres de finques públiques, segons els meus informes. Tres de les 19 per concurs; les altres, si sap restar són 16, per adquisició directa; una d'elles Can Marroig que, com aquí s'ha comentat, el doble del que han costat ara les finques d'Albarca i Es Verger, el PP va pagar el doble fa tres anys; era igualment una Anei, ja que em demanava que li explicàs quin grau tenia.

Aquí el que ens hem de demanar és: El Partit Popular creu o no creu que el Govern ha de comprar finques per fer espais naturals? Creu o no creu que la xarxa d'espais naturals promulgada pel Govern és una bona inversió? Creim o no que les finques d'Albarca i Es Verger tenen un gran valor mediambiental? Creim que aquesta compra, primer per conservar l'espai protegit, després per explotació agrícola i, evidentment, per ajudar que aquest turisme tenguí millor qualitat, és bona o no és bona? Tal i com està el mercat immobiliari 100 pessetes el metre quadrat, estan ben pagades o no, per a 12.000 hectàrees i 1.860 metres quadrats construïts?, 1.200 milions estan ben pagats o no? Nosaltres creim que sí.

La compra d'urgència s'havia de prendre, perquè evidentment, com vostè deia, era una finca suscitada a una venda per a altres empreses. Nosaltres aquí defensam els interessos dels ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes. Ens agradaria saber quins interessos defensa el Partit Popular, perquè el Partit Popular s'estima més que tenguí aquestes finques una promotora, una immobiliària, abans que les tenguí el Govern, perquè menteix en les taxacions, perquè ens presenta com a màxima prova una taxació d'una empresa que no té perquè tenir el Partit Popular, una taxació que es fa en una societat, evidentment, d'un banc per fer un préstec, perquè l'empresa, Sr. Flaquer, no menteixi, l'empresa no va comprar, no

va poder dur endavant l'opció de compra per falta de liquidesa, i això és així perquè l'empresa es posa en contacte amb el Govern per sol·licitar un crèdit per poder demanar un préstec a un banc. Per tant, no perquè la finca no tengués interès, no perquè la finca fos massa cara, sinó per falta de liquidesa.

Quins interessos defensa el Partit Popular?, els dels ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes, o defensa interessos particulars? Avui, Sr. Flaquer, ens hem de fer aquella pregunta, si avui vostè ha parlat aquí com a diputat, com a advocat assessor que no està col·legiat, com a professor de la Universitat... No ho sabem, Sr. Flaquer; hi ha moltes coses per explicar als ciutadans i a les ciutadanes d'aquestes illes, i vostès no són ningú, precisament, per donar lliçons d'ètica als altres partits que estam avui al Govern.

Moltes gràcies.

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol en nom del Grup Socialista. En torn de rèplica el Sr. Flaquer vol intervenir?

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Els cou molt, el Sr. Flaquer, Sra. Armengol; els preocupa molt, el Sr. Flaquer?, no es preocupin que m'aguantaran molts d'anys aquí, no es preocupin, no es preocupin.

A mi a Esquerra Unida se'm fa molt difícil contestar-li, la veritat, perquè no ha parlat de res, no ha parlat de res. Per cert, no em digui que vostè dóna suport a les comissions d'investigació. Li digui a la Sra. Marilena Tugores què va fer amb Son Pardo al Consell Insular de Mallorca; no va votar a favor, no va votar a favor, i què em conta, aquí!?, què em ve a contar, aquí? Sr. Ramon, vostè no ha parlat res d'Albarca i Es Verger; miri, no a allò d'agricultura, no perquè ha estat en el jutjar i perquè de passada hi podríem afegir a veure si en Napoleó s'ha suïcidat o l'assassinaren, o hi podríem afegir moltes coses més, de passada, o no? No, miri, miri, parlem del que parlam. que és d'Albarca i Es Verger, i es veu que a vostès, això d'estar assegudets en una cadira del Govern els ha amansat un poquet i van molt llisos, vostès i els del PSM, vostès i els del PSM.

Miri, em parlen la Sra. Armengol i el Sr. Gomila de les taxacions del Govern. Miri, a vostès els podran enganar, a vostè la podran enganar, segurament, i a vostè també. A mi no, eh?, a mi em creguin que no m'enganaran. Mirin, aquí hi ha les informes del Govern, sí senyor, aquí hi ha els informes del Govern, jo els ho diré, mirin, a part que són posteriors a l'acord d'aquella acta on diu que es comprarà per 1.200 milions de pessetes, però bé, no entrem més aquí. Sra. Armengol, Sr. Gomila, visita a la finca, dia 4 de gener. *Fecha de emisión del informe*, dia 4 de gener. Van com a motos, eh?, van com a motos; envien un arquitecte a la finca, una finca enorme, ha

d'anar al registre, al cadastre, i en un dia s'asseu a l'ordinador i ja ho ha escrit tot?, ho ha escrit tot en un dia? Dia 4 de gener visita la finca i dia 4 de gener ja ha escrit l'informe? Vostès han volgut vestir el sant, Sra. Armengol, vostès han volgut vestir el sant i, a vostè, l'enganaran, a vostè que és un poc inexperta, que és un poc *novata*, la podran enganar, però aquí n'hi ha molts de *veteranos* que no ens enganen, eh?, aquí no ens enganen, a nosaltres, aquí no ens enganen.

I per cert, per cert que hi haurem d'entrar, també en aquest tema. Un pagament als que han valorat aquestes finques, que es paga i s'aprova abans d'haver-se fet (...) N'entrarem, en aquest tema, ja els anunciï que també haurem de riure sobre aquest informe, ja n'haurem de riure, que es vagin preparant els que l'han fet.

Miri, em parlen d'altres finques que ha comprat el Govern. Jo li demanaria, a vostè, que demani al Sr. Mayol quantes en va informar favorablement de les que va comprar el Govern anterior. No sé qui ha estat que ha nomenat Can Marroig; que digui el Sr. Mayol qui va informar la compra de Can Marroig i, a més, favorablement. Que pugi aquí dalt i que ho digui. Jo els convid a demanar al Sr. Mayol que pugi aquí dalt i digui qui va informar sobre si era un vestit a mida, si no hi havia concurs públic a Can Marroig i a veure qui ho va informar. Va ser el Sr. Mayol.

Mirin, si a vostès els basta que hi hagi hagut altres casos i altres finques, Sr. Grosske, Sr. Gomila, Sr. Sampol..., em dirigesc a tots, a tots els que han fet de l'honestetat la bandera i avui se la poden penjar perquè no la tenen, perquè quan tenen la primera oportunitat de demostrar-ho no ho demostren, a vostès els deman on és el discurs del Sr. Antich, on és la transparència?, on és aquell home corrent del mes de juliol de l'any 99?, on és? No hi és, se n'ha anat; avui que hi havia el primer cas, el primer escàndol gros se n'ha anat, ja no hi és, ha partit, els ha deixat a tots aquí a donar la cara per ell. Això és un president, bon president!

Donin la cara, investiguin, ens deixin investigar aquest tema, si no hi ha res no hi haurà res, però, *una cosilla*, no ho és. La veritat és que, *una cosilla*, és impossible que ho sigui.

Sra. Armengol, vostè, com que no té arguments per pujar aquí i defensar aquestes compres em fa història parlamentària. I què vol, que jo li parli de filesas, de rubios, de roldans, de gals...? Vol que n'hi parli? Vol que li parli del fet que tenen dos alts càrrecs del PSOE sentenciats per haver mort dues persones?, vol que n'hi parli, d'això? Vol que li parli, d'això?

(Remor de veus)

No, no s'amagui, vol que li parli d'això? Lasa i Zabala, sap qui eren?, sap qui eren en Lasa i en Zabala? Eren del seu partit...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Flaquer, s'ajusti a la qüestió que estam tractant.

(Aldarull)

Lasa i Zabala no són..., són prou respectables per no treure'ls en aquest moment d'un plenari per una qüestió d'aquest tipus.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Molt bé, gràcies, Sr. President.

Ja la darrera cosa que un podia escoltar des del meu escó parlamentari, em cregui, Sra. Armengol, la darrera cosa que em podia esperar..., miri que ho tenia preparat i deia: "No seran tan torpes de treure-ho", i ho ha tret, és *novata* i *torpe* i ara li diré per què, i ara li diré per què. Miri, vostè diu que nosaltres defensam interessos alemanys; jo no sé quins interessos...

(Remor de veus)

Miri, miri, Sra. Armengol, jo no sé quins interessos defensa vostè. En començam a tenir sospites i dubtes, sobretot quan neguen la possibilitat que aquest parlament investigui aquestes compres, començam a tenir seriosos dubtes, però jo li puc assegurar que no defensam els interessos alemanys, primer perquè l'opció de compra d'aquests senyors ja havia acabat, no podien comprar. Però jo li diré qui és qui defensa de veres els interessos dels ciutadans alemanys, jo li diré. Miri, aquesta empresa, GAT societat limitada, és l'empresa que va fer el projecte d'aquests senyors alemanys, eren les persones que varen preparar tot el projecte per dur endavant la inversió d'aquests ciutadans alemanys. Només li llegiré una de les persones que formen part d'aquest gabinet i d'aquest informe: Onofre Rullan Salamanca, director general del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Aplaudiments a un sector de la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer en nom del Grup Popular.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Sr. President...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Grosske, en nom del Govern, vol intervenir?

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

En principi m'agradaria intervenir per allusions perquè he estat directament alludit pel Sr. Flaquer.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Ha estat mencionat, ha estat mencionat.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

En aquest cas m'agradaria obrir qüestió incidental.

EL SR. PRESIDENT:

Endavant.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Flaquer, a vostè que m'ha esmentat, li he de dir que és una persona extraordinàriament imprudent i agosarada. Vostè no té gens ni mica de raó en tot el que ha dit i en tot el que ha argumentat, i vostè té un dèficit democràtic extraordinari a les esquenes, vostè i tot el grup que avui ha representat, i aquí hi ha un enorme patrimoni de moralitat i de recerca...

(Remor de veus)

...de la transparència i de lluita contra la corrupció que, entre d'altres coses, els va costar el primer president de l'anterior legislatura. Aquesta és la situació de partida.

I avui se li han donat, Sr. Flaquer, mil explicacions. Jo crec que la Sra. Armengol ha estat brillant en la seva intervenció; el Sr. Alomar va donar mil explicacions; se li ha donat una lliçó tècnica sobre el procediment, sobre el que ha passat, però des del grup parlamentari que vostè no sap com contestar, que és el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, se li ha donat també una lliçó moral, que és dir-li: "Malgrat tot això, malgrat que no hi ha cap raó, podem facilitar, estam d'acord en obrir aquesta comissió d'investigació", però evidentment s'ha de pagar qualche peatge, per aquesta comissió d'investigació; el que no es pot demanar és una comissió d'investigació per la compra d'aquestes finques rústiques i evitar que aquest parlament pugui investigar la compra d'un altre bé immoble, l'únic que va ser objecte d'una petició de comissió d'investigació a l'anterior legislatura, que va ser la compra de la seu de Foners.

És una proposta extraordinàriament equitativa i raonable, i és penós, i és una càrrega més sobre el seu dèficit democràtic, que vostè hagi hagut de sortir aquí i camuflar amb insults una realitat patètica. Vostès s'estimen més continuar tapant la compra d'Agricultura que aclarir qualsevol cosa sobre això que els preocupa, teòricament, respecte a les finques d'Albarca i Es Verger. Això és terrible però, en qualsevol cas, tornarem a parlar d'això perquè, com ha explicat el portaveu del Grup, farem una iniciativa perquè tot s'aclareixi d'una manera efectiva, perquè el patrimoni de la democràcia i de la transparència continua estant en aquest costat de la Cambra.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Flaquer, té un torn de cinc minuts.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, dèficit democràtic, Sr. Grosske, dèficit democràtic. Que això vengui del partit d'on vostè prové, dèficit democràtic?, dèficit democràtic?, del Partit Comunista em ve a mi a contar de dèficit democràtic? Vostè em parla de dèficit democràtic?, de veres?, està convençut?

I s'ha retratat. El Sr. Ramon per ventura no té tanta habilitat parlamentària com vostè però és molt més caut, molt més prudent; vostè s'ha retratat: "Han de pagar un peatge; allò important no és que hi hagi irregularitats o no, han de pagar un peatge". Allò important no és si hi ha sospites, dubtes o interrogants, allò important és que paguem un peatge. Sr. Grosske, el tema del cas d'Agricultura va ser un tema que vostè va dur als jutjats i que els jutjats l'hi varen arxivar. A vostè, li varen arxivar el tema, i ara el vol tornar a dur aquí? Que jo sàpiga, d'Albarca i Es Verger encara no hi hagut res, en el jutjat. Ja ho veurem, en el futur què pot passar, ja ho veurem.

Sr. Grosske, no em vulgui donar a mi la responsabilitat de no investigar el cas d'Agricultura, vostès tenen 31 vots; presenti demà una comissió, presenti una comissió. Ja veurem què farem nosaltres, la presenti demà i tindrà 31 vots.

El que jo necessit avui aquí i el meu grup necessita, Sr. Grosske, és el seu superàvit democràtic, el seu superàvit democràtic, que sigui capaç de, sense xantatges, sense peatges, voler investigar les compres d'Albarca i Es Verger, perquè tenim 28 diputats i vostès ens basten per aprovar-ho. Seva és la responsabilitat avui, Sr. Grosske, no d'aquest grup.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Grosske, per tancar la qüestió incidental.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Moltíssimes gràcies. Si jo em sentís responsable dels crims d'Stalin, que no m'hi sent en absolut, li demanaria disculpes, però no és el cas. En qualsevol ja és significatiu que vostè se n'hagi d'anar tan lluny i tan enfora per parlar d'una qüestió tan senzilla com aquesta.

Evidentment que allò més important és si hi ha dubtes o no sobre aquesta compra, i resulta que des de la nostra perspectiva no n'hi ha cap, de dubte, i malgrat això, malgrat això estam disposats a obrir la porta d'una comissió d'investigació.

Això és el superàvit democràtic, això és el que vostè no entén maldament li expliqui en una pissarra.

I el fet que s'hagi arxivat un procediment judicial tampoc no té res a veure amb el que estam parlant. Vostè tampoc no entén, perquè mai no ho han entès, la diferència entre responsabilitats penals i responsabilitats polítiques. Per a vostès ja estava aclarit, però els jutges l'únic que fan és dirimir responsabilitats penals, però aquest parlament quan fa una comissió d'investigació va molt més enllà: parla de la bona administració dels béns públics, dels recursos públics, parla de moltes coses més, de responsabilitats polítiques eventualment. Per tant, no té res a veure que s'arxivàs un procediment judicial amb el fet que es pugui investigar una qüestió que ha estat protagonitzada per una administració pública. A vostè li falla la teòrica democràtica, Sr. Flaquer, li falla la teòrica democràtica.

Per tant nosaltres estam disposats, insistesc, si aquesta és la seva aposta, al fet que s'investigui allò que pensam no té res a investigar, però que vostè tenguí el cinisme d'exigir transparència i democràcia d'un expedient, però a la vegada negar-se perquè s'investigui un altre que vostès varen protagonitzar, que també era la compra d'un bé immoble... És a dir, no, no, transparència aquí, però *lo mío no me lo toques*. Home!, per l'amor de Déu!, una mica més de coherència, una mica més de racionalitat en l'argumentació.

Jo crec que vostès avui queden retratats i quedaran retratats...

(Remor de veus)

Sí, sí perquè us estimau més -insistesc- que no es faci llum sobre Albarca per tal que no es faci sobre Agricultura, amb la qual cosa m'imagin que això d'Agricultura devia ser una cosa molt sensible.

Continuarem parlant, en qualsevol cas, quan es presenti la iniciativa anunciada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Treball.

Tancada la qüestió incidental estam en el torn de contrarèplica. Intervencions? Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, de la referència que ha fet el Sr. Flaquer a la meua intervenció, en lloc d'entrar en el preu que jo li deia, que el Ministeri de Medi Ambient compra tres vegades més car que la Conselleria de Turisme, ha dit que feia els informes el Sr. Mayol. Jo estic content que hagi fet aquesta referència perquè jo estic convençut que el Sr. Mayol és un gran professional i estic segur que dins la conselleria les valoracions que ell feia

no eren econòmiques, sinó valoracions ecològiques, de la qualitat ecològica d'aquella zona.

Açò em permet, a més, dir-li una altra cosa, i és que la Conselleria de Medi Ambient la passada legislatura, amb el Sr. Ramis, va fer un concurs per adquirir finques públiques protegides a Menorca i se'n van presentar dues: una del Furinet i l'altra d'Alparico. No sé si els sona. L'informe del Sr. Mayol era favorable, és a dir, que tenia més valors ecològics comprar el Furinet, però com que vostès volien comprar Alparico van declarar el concurs desert. Per tant, Sr. Flaquer, és el que li he dit a la meua primera intervenció: vostès compren molt més car que el que ho fa aquest govern perquè aquest govern compra tres vegades més barat que el Ministeri de Medi Ambient finques amb la mateixa qualificació urbanística.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Joan Bosco Gomila. Sra. Francina Armengol en nom del Grup Socialista.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Sr. Flaquer, realment una intervenció molt dolenta, la seva. No ha donat cap motiu exactament de per què aquesta finca no s'hagués de comprar.

Li puc dir una cosa ben clara: jo puc ser *novata*, però beneïta no ho som, i sé llegir, li asseguro que sé llegir i he llegit tots els debats de comissions d'investigació d'aquest parlament, i la postura del Partit Popular és vergonyosa, falta d'ètica i molta hipocresia, Sr. Flaquer. D'això, n'hauria d'aprendre perquè vostè és molt hipòcrita, pujar aquí avui a dir tot el que ha dit després d'una història de 16 anys que els assenyala directament amb el dit, amb els escàndols protagonitzats que varen induir a la dimissió d'un president d'aquest govern.

Jo crec que és molt greu no haver acceptat una comissió d'investigació i avui dur aquí una comissió d'investigació sense cap tipus d'explicació, sense cap tipus de motiu de per què hem d'investigar una cosa.

Si vostès no dubten ni tan sols del preu, vostè a la seva intervenció no ha dit absolutament res del preu; jo li dic que el PP fa tres anys va comprar Can Marroig a 200 pessetes metre quadrat, una Anei igual que aquesta. Vostè no desmenteix això; per tant és així, és així, va comprar per 200 pessetes el metre quadrat, per tant, 100 pessetes el metre quadrat a Mallorca és molt més barat, és la meitat més barat. Per tant, vostè no em justifica en cap moment el preu mal pagat.

Em diu l'adquisició directa, una pràctica que està totalment regulada per la Llei i que vostès varen emprar durant 16 ocasions de les 19 que varen comprar finques. Després diu que l'informe estava fet pel Sr. Mayol; Sr. Flaquer, un poc de vergonya; Sr. Flaquer, l'informe mediambiental, no la valoració

econòmica. Ningú d'aquests grups ha dit en cap moment que Can Marroig no tengués un gran valor ambiental, li hem dit que es varen pagar 200 pessetes el metre quadrat i que aquestes, les finques d'Albarca i Es Verger, s'han pagat a 100 pessetes el metre quadrat. Per tant, el preu està bé.

La taxació que vostè em diu de 958 milions es va fer per una empresa que era pel valor d'una hipoteca, que les taxacions són molt més baixes que no una altra taxació feta per a la Conselleria de Turisme per part de tècnics especialitzats. Per tant, vostè em sembla que, d'aquestes coses, no en té ni idea.

Jo puc ser *novata*, però en cap moment, però en cap moment de la meua intervenció, bé me n'he guardat, he citat els alemanys, és vostè que cita els alemanys i que diu que defensa els interessos dels alemanys. Jo no defens cap interès, defens els interessos dels ciutadans d'aquestes illes, el Grup Socialista ho defensa igual que ho fa tot el Govern. Vostè no sé quins interessos defensa, no sé quina obsessió té amb aquesta empresa. Jo el que li dic és que hi havia una opció de compra que havia caducat i que, per tant, aquestes dues finques estaven lliures de tota sospita i, per tant, es poden comprar efectivament pel Govern. L'opció de compra de 900 milions, Sr. Flaquer, era a la societat de les dues finques, i efectivament tenia unes càrregues, i jo tenc aquí una carta del Sr. Morey, l'advocat d'aquestes finques, on diu que *'transcurridos unos días -carta d'abril- transcurridos unos días, el director general me manifestó el interés del Govern en adquirir las fincas, pero la imposibilidad de adquirir las acciones de una sociedad que, a la vista del balance, arrastraba pérdidas desde hacía varios ejercicios y, además, existían unas cargas ante los socios y frente a bancos'*, càrregues que quasi quasi arribaven a 300 milions.

Això és el que hi havia, Sr. Flaquer, això és la veritat. Si vostè vol pujar aquí a donar lliçons de transparència ha de dir, primer de tot, la veritat, i després ja en parlarem. Vostè avui aquí s'ha afirmat com el defensor dels interessos alemanys, a nosaltres en va bé, però li diré una altra cosa...

(*Remor de veus*)

...un dels..., allò que ha citat del Sr. Onofre Rullan, sàpiga, abans d'anomenar una persona que no és aquí per poder-se defensar, sàpiga que el Sr. Rullan es va donar de baixa de l'empresa abans de ser director general. Per tant, no posi testimonis allà on no n'hi ha.

Per tant reafirmam la nostra postura en tot, en cada una de les paraules que he dit a la meua intervenció: una compra correcta, totalment correcta, sense cap tipus de dubte, una compra on tothom tenia tota la informació, que està tot damunt la taula, on no hi ha res més a investigar perquè és clara, un fet totalment positiu del govern de progrés que compra una finca per poder fer un espai natural perquè puguin gaudir-lo tots els ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes, una finca d'un gran valor mediambiental, una finca que podem gaudir tots gràcies a la iniciativa que ha pres el Govern d'aquestes illes.

El que lamentam, Sr. Flaquer, el que lamentam des del Grup Socialista és que durant els anys del Govern del Partit Popular aquesta iniciativa no existia perquè no creien en la xarxa d'espais naturals, i vostès es posen nerviosos quan parlam de protegir, quan parlam del Cap Pinar, quan parlam d'Alcanada i avui, quan parlam d'Albarca i Es Verger també es posen nerviosos. Quins interessos defensa el Partit Popular, Sr. Flaquer?

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a un sector de la sala i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, li sabia greu qualche dia no envair-nos acústicament permanentment?

Si qualche dia ha de menester la paraula per a alguna cosa i és alguna cosa que estigui prevista en el Reglament, com no està previst que intervengui ara..., com no està previst que intervengui ara, seria qüestió que la demanàs, però és que, expressions orals permanents.

El tema està suficientment substanciat. Per tant, hi ha hagut tots els torns corresponents i procediríem a la votació.

Sí, Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sr. Presidente, hay una cuestión de orden evidente. Si el presidente del Parlamento pregunta a un diputado, parece que lo lógico es que le dé la paraula para contestar, pero lo verdaderamente insólito es que el presidente pregunte y luego no deje contestar al diputado. El presidente es quien debe interpretar el reglamento y cuando hace una pregunta a un diputado de a pie se supone que es para que el diputado le conteste, en interpretación que el propio presidente hace. Preguntar la interpretación al diputado parece absolutamente extemporáneo.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. González Ortea. Jo em pensava que vostè com a portaveu del PP podia interpretar el que era una pregunta retòrica, però no tornarà a succeir. Simplement cridaré a l'ordre directament el Sr. Font, i quan sigui tres vegada cridat a l'ordre el treuré de la sala.

(Remor de veus)

Procedirem a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre irregularitats en l'adquisició de les finques? Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Resultat de la votació: 27 vots a favor, 30 en contra. En conseqüència queda rebutjada la proposta d'aquesta creació de comissió d'investigació.

La Mesa del Parlament avui matí, reunida per unanimitat, ha aprovat una declaració que voldríem sotmetre a la consideració del Plenari per si considera oportú assumir-la. El Sr. Secretari Primer té la paraula per llegir-la.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Declaració institucional de la Mesa del Parlament de les Illes Balears sobre la mort en atemptat terrorista d'ETA de José Luís López de la Calle.

“El Parlament de les Illes Balears manifesta el rebuig més ferm al darrer atemptat terrorista que ha suposat la mort de José López de la Calle, veterà lluitador per la justícia i la llibertat i membre fundador del Fòrum d'Ermua.

Aquest atemptat és encara pitjor, si podem parlar així, perquè s'ha fet, a més, contra un periodista, és a dir, per silenciar la llibertat d'expressió en el si de la societat basca.

El Parlament desitja solidaritzar-se amb el dolor i el drama que assetja la família, la vídua i els fills de José Luís, assassinat per ETA en un nou acte de barbàrie i de violència cega i injustificable.

Una societat pot suportar el debat i la confrontació política entre projectes diferents, però mai no podrà acostumar-se a conviure amb el drama humà que provoca la mort i l'assassinat. Cap projecte polític pot justificar l'arrabassar a algú el dret més fonamental: el dret a la vida. ETA no pot seguir fent el desentès del clamor d'una societat que li exigeix el respecte a la vida i l'abandó de les armes, que li exigeix respecte a la seva voluntat de viure en pau i poder solucionar democràticament dins la societat basca els conflictes des de la tolerància i la pluralitat amb les úniques armes del diàleg, la negociació i la paraula.

Mentre no se silenciïn les armes no serà possible avançar en la normalització política, primer exigint la pau, l'absència de violència, perquè la violència i democràcia són incompatibles, perquè no és possible seguir practicant violència i seguir desenvolupant una normalització política dins la societat basca.

Per poder desenvolupar projectes polítics treballant en comú és necessari fer-ho des d'una absència de violència, i això significa, ni més ni menys, que ETA ha de desaparèixer. Cap objectiu polític ni projecte de convivència pot ser sustentat per la imposició i el xantatge”.

EL SR. PRESIDENT:

Assumeix la Cambra la declaració feta per la Mesa? Moltes gràcies.

D'aquí a cinc minuts, com saben els senyors portaveus, tendrem -seran les dues i mitja- Junta de Portaveus, avui extraordinàriament.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma